

Mestne novice.

— V Lakeside bolnišnici leži John Bajt, član društva sv. Vida, K. S. K. J.

— Ravno ko je šla v tisk naša prva številka je naenkrat prišlo poročilo, da je umrl dobroznani rojak John Hrvat, po domače Oberman, o katerem smo zadnjič pisali, da se nahaja v Eddy Road bolnišnici. Preminul je v torek popoldan enmalo pred tretjo uro, previden s sv. zakramenti za umirajočega. Star je bil 51 let. Pokojni je bil doma iz Zalisec, fara Žužemberk, kjer še sedaj živi jedna sestra. John Hrvat je bil eden med prvimi naseljniki, ki so se nastanili v Clevelandu, prišel je sem pred 25 leti. Izprva je dolgo vrst let delal v H. P. tovarni na E. 40 cesti. Zadnjih 13 let je bil za gostilničar. Bil je vedno dober gospodar in skrben oče. Za njim žalujejo so-proga, sin in tri hčere ter neštetevilni prijatelji, katerim se je pokojni priljubil s svojo prijaznostjo in postrežljivostjo. Ranjki je bil član društva sv. Janeza Krstnika, K. S. K. J., Žužemberk in hrvatskega društva sv. Pavla N. H. Z. Pogreb se je vršil v petek iz hrvatske cerkve. Udeležba pri pogrebu je bila veliksana. — Zaljubljeni družini naše iskreno sožalje.

— Umrl je zadnji teden mali Frank Kuhel, o katerem smo zadnjič poročali, da se nahaja v Lakeside bolnišnici. Mladi bolnik je bil dvakrat operiran, toda vkljub najboljši zdravniški pomoči mu ni bilo mogoče rešiti življenja. Pokopan je bil v soboto iz hrvatske cerkve. Starševam naše sožalje!

— Društvo "North End Improvement Association" je imelo zadnji terek zvečer svojo redno mesecno sejo. Sprejeti so bili trije novi člani. Sprejeto je bilo poročilo posebnega odbora za pridobitev igrišča za otroke. Stvar je v dobrem tiru in upanje je, da se bo v kratkem pričelo z delom. Mesto je obljubilo darovati vse pripravne za otročje igre, ter tudi učitelja, ki bo otroke vadil v igrah in pazil, da se kedo ne poškoduje. Tajnik "North End Improvement Association" je Frank Mihelich, blagajnik pa Anton Grdina.

— V sredo zjutraj je pogorela katoliška cerkev sv. Barbare na 4149 Valley Rd. S. W. Ni znano na kakšen način se je ogenj pričel. Zguba je zelo občutna, ker je župnija revna, sestojča večinoma iz Poljakov, katerih je sedaj dosti brez dela. Cerkev je bila samo deloma zavarovana proti ognju. — Župnik sv. Barbare je Rev. Paul Sgulereski.

— Igra "Turski križ", ki so jo igrali "Orli" s pomočjo deklisklega društva, je bila dobro igrana. Posebno dobro so igrali "Jusuf Paša", "Uršula", "Strigelca iz Ribnice" in še nekateri drugi. Le nekateri presledki so bili predolgi. Videlo se je tudi, da ni pravega navdušenja med igralci, kar je čisto lahko umevno, pri tako skromni udeležbi. Igra je lepa in podučna, nekaj kar bi morala vsaka igra biti, ki je vpzročena na naših odrih. Večje priznanje, kakor se ga je zadnje čase kazalo igralcem različnih društev, se pa tudi sme pričakovati, od župljanov vsaj. Igralci se trudijo večkrat celo nadram lastnim stroškom, da se pripravijo za igro, katere dohodki so vsi obrnjeni v splošno korist. Ko da pride dan igre se pa zbere par ljudi, drugi pa se ne zmenijo, kakor, da bi bilo to čisto izven njih brige. Tudi "slabi časi" niso vsega krivi.

— Precej hudo je obolela Frančiška Cimperman na 66 cesti. Z večerja časa je primorana ostati v postelji, vendar pa upamo, da se ji kmalu povrne ljubo zdravje.

— 1970 otrok pobiča v sloven-

sko solo sv. Vida. Začelo jih je septembra meseca par več kot 1100. Nekaj od teh jih je med letom zapustilo solo, ko so prišli do starosti, katera jih šole opravičuje. Nekaj jih je sploh zapustilo solo in svet, nekaj pa jih je ostalo doma radi boleznim.

— V mestni bolnišnici leži bolan za jetiko Anton Markovič, 3336 St. Clair ave., kjer stanuje žena in troje nedorastlih otrok. V Ameriki je šest let in od tega je eno leto že bolan, sedem tednov pa v bolnišnici.

— Frank Gaspari, stanujoč na 66 cesti se je v ponedeljek zvečer vrčal domov, kar ga naenkrat blizu njegovega doma obstopijo tri kranjske barabe. "Ali si ti tisti h...č, ki kolkaš za "Ave Mario"?" Vpraša eden in ga udari po glavi, da se je mož zgrudil na tla. Ko je prišel k sebi je opazil, da mu je bil pobran denar, kar ga je imel pri sebi, nekaj čez tri dolarje. Tako daleč smo toraj prišli Slovenci v Clevelandu. Kaj si kdo more misliti večje surovosti? Čas je, da se nastopi proti vsem takim barabarskim počenanju in to od vseh strani bodisi od katoliške, svobodomiselnih, ali pa socialistične. Drugi usiljujejo svoje liste in drugo berilo, katoličani pa naj bi nesmeli iti postenim potom za svojim berilom! Kje pa smo vendar? V Rusiji!!

— Hudo je zbolel Frank Bradač, stanujoč pri Frank Pucelju na St. Clair ave. Zjutraj je šel še na delo. Med delom pa ga je naenkrat zgrabila neka bolezen tako hudo, da je bil primoran se napotiti proti domu. Pirščki približno na pol poti se je moral ležati na zemlji zaradi hudega vilja, kjer je ležal precej časa predno ga je dobil neki rojak in ga prinesel do doma.

— Društvo Z. M. B. priredi prihodnjo nedeljo, t. j. 11. aprila krasno igro v Knausovi dvorani.

— Lepi dnevi nam dajejo upanje, da je spomlad blizu. Vse ono pa bi še ne bilo varno nesti zimске suknje pod streho za par tednov.

— Pričelo se je čiščenje okrog hiš. Gotovo bo tudi naša soseska kmalu dobila prijetnejšo okolico, ko se nekoliko pospravijo smeti, papir in gnoj. Vsak posestnik naj bi skrbel, da očisti svoj prostor in vsa soseska bo čista.

— Pred nekaj meseci je praznovala župnija sv. Vida dvajsetletnico. Pred nekaj dnevi pa se je prevsil mrtvaški zapisnik čez 2000. (dva tisoč). Približno dve tretjini od teh izseljenec v nepoznane kraje je otrok. Vsekako pa ta knjuga pove, več kakor pa je zapisano v njej. Vzmimo poleg tega velikega števila še zapisnike sosednih slovenskih župnij iz Newburga in Collinwooda in pa Slovence iz zapisnika sosedne Hrvatske župnije v poštev in mora nas presiniti skoraj bi rekel strah pred tem ogromnim številom. Izmed vseh teh pa jih je mogoče, ne več kot petdeset, ki so bili dosegli šestdeseto leto. V resnici, "človek rojen od žene malo časa živi!"

— V zadnji številki smo omenili, da smo morali vsled pomanjkanja prostora iz velikonočne izdaje izpustiti več oglasov. Jeden izmed teh oglasov je bil Anton Kaušek-ov. Cenjene čitatelje toraj opozarjamo na njegov inserat v današnji številki. Anton Kaušek ima največje slovensko modno trgovino v Clevelandu in nedvomno v celi Ameriki. V njegovi prodajalni so cene vedno primerne in postrežba izvrstna. Zlasti opozarjamo slovenske neveste na veliko zalogo poročnih oblek.

— Za vratnico je umrla v torek zjutraj šestletna Alice Šega, 1245 E. 60 St. Deklica je bolehalo samo par dni. Pokopana je bila v sredo. Staršem naše sožalje.

— Na veliko nedeljo sta bila

krščena v župni cerkvi v Collinwoodu Frančiška Papež in Emil George Kaponič.

— Lepa cerkevna slavnost se je obhajala veliki teden v naši župni cerkvi. Ljudstvo je prihajalo vse dneve velikega tedna, kar trumoma v cerkev. Posebno veliko obiskovalcev je prišlo na veliki petek častit sv. križ. V soboto je bilo blagoslovljenje ognja in vode. Na veliko nedeljo se je nabralo prvi sv. maši toliko ljudi, da ni bilo za vse prostora v cerkvi, ampak ostali so marali zunaj. Pred prvo sv. mašo je bilo vstajenje. Tudi pri drugih sv. mašah je bila velika udeležba. Zadnja sv. maša je bila za društva. Udeležila so se korporativno sledeča društva: Samostojno dr. Sv. Vida, dr. Sv. Vidova št. 25 K. S. K. J. in dr. Baraga Katoliški Borštarnji. Društvo sv. Alojzija pa je oskrbelo tridnevno častno stražo pri božjem grobu. Za kar naj jim bo na tem mestu izražena srčna hvala. Kolekte je bilo v nedeljo \$1070.81. Če pa pristejemo še darove, ki so se nabrali pri Božjem grobu v petek in soboto pa znaša nad \$1150.00; kateri denar pa bo gotovo prav prišel za zboljšanje 2 razredov v 3 nadstropju v novi šoli.

— Zadnjo nedeljo so bili krščeni v cerkvi sv. Vida sledeči: Vilhelmina Čampa, Viktor Normal, sin trgovca Fr. Normal na St. Clair, Bogomir Oblak, Marija Pucel, Olga Savnik, Jospina Kavčič, Jospina Bradač in Marija Maru.

— Čuječnosti clevelandске policije se mora zahvaliti naš dobroznani grocerist John Kuhar na 26 cesti, da je mogoče v petek postreči svojimi odjemalcem in jim pripeljati grocerijo na dom. Neznani tavori so mu namreč ukradli konja in voz izpred njegove prodajalne v četrtki zvečer okolu sedme ure. Toda le za kratek čas so se umoznile zastati "furali" po mestu. Čez dobre dve uri je Kuhar že dobil telefon iz deste policijske postaje na West side, da voz in konj tam čakata, svojega lastnika.

— Težko bolan leži John Bratelj, gostilničar na St. Clair in E. 31 St.

— V mestno bolnišnico je bila odpeljana Rožie Colarič, 1158 E. 61 St., nevarno bolna na pljučih.

— Vkljub slabemu vremenu in v več krajih še zamrzlem jezeru so se zadnji teden ribiči podali iz pristanišč, da nam nalove rib za postne dni velikega tedna. In bogati lov so imeli. Cel Cleveland je bil preskrbljen s svežimi ribami. Splošno naj omenimo, da v nobenem mestu clevelandске velikosti niso ribe tako poceni, kakor tukaj. — Delo pridno napreduje pri novi mestni hiši — City Hall. Do jeseni bo vse znotranje delo končano in se bo mestna vlada preselila iz sedanjega zastarelega poslopja na Superior ave.

— Podstave za novi most čez Cuyahoga reko od Superior ave. do W. 25 St. bodo kmalu končane. Tolikanj potreben most bo najbrž dodelan tekom leta 1916.

— Veliko slovenskih trgovcev ob St. Clair ave. je zadnje čase nehvalo jemati elektriko od Cleveland Electric Illuminating Co. ter rajše rabi za razsvetljavo elektriko od mestne elektrarne. Poprečno so si na ta način dosti znižali mesečne račune za razsvetljavo svojih prostorov.

— Čitatelje opozarjamo na clevelandsko družbo Associated Charities v pomoč revnim družinam. V nobenem večjem mestu v Ameriki niso dobrodelni zavodi tako sistematizirani, kakor ravno tu pri nas. Veliko slovenskih družin je zlasti zadnje čase dobilo zdatno veliko podporo od Associated Charities. Toda marsikateri izmed čitatev mogoče ve za kako družino, ki trpi pomanjkanje in ne ve, kam naj se obrne. Če se bodo take družine javile v našem uradu na 6190

St. Clair ave., bomo z veseljem pomagali, da dobe podporo od Associated Charities.

— Nad en milijon dolarjev bo mesto izdalo za zidavo nove mestne bolnišnice na Seranton Road. Dosedanja poslopja, kjer se je zdravil že marsikak Slovenec, bodo vsa podrtja in na njih mesto postavljeno moderno bolniško poslopje, ki se bo po velikosti in dovršenosti lahko kosalo z vsakim podobnim zavodom v državi Ohio.

— Nov oddelek zidajo tudi pri katoliški bolnici St. Vincenti Charity Hospital. Lansko leto so v enem tednu v ta namen nabrali v Clevelandu blizu 300.000 dolarjev. Vodstvo bolnišnice je v rokah katoliških usmiljenk pod direktivnim nadzorstvom škofijstva. Charity Hospital je sedaj največja privatna bolnišnica v mestu.

— Na 22 cesti je 2. aprila starišem Mežgar umrla hčerka Marija, stara komaj 7 dni. Spavaj sladko, angelček!

— Starjšem Pervanje na 78 cesti je štokljka prinesla krepko deklico. Prav tako se tudi stariši Bizaj na Hill streetu zelo veselo svoje prve hčerke.

— V sredo se je zopet pričela redna šola v Newburgu.

— Umrl je za jetiko v City bolnici Matija Pavličič, star 40 let. Pokojni je bil samec, dolna iz vasi Perudina na Dolenjskem. V družstvu ni bil nobenem. Umrl pa je brez vsakega premoženja. Da pa se ga je dostojno pokopalo, pa gre največja hvala gostilničarju Joe Plevniku. Pokopan je bil v torek.

— Umrl je za suseco v Collinwoodu George Markovič, star 24 let, rodom Hrvat.

— Umrla sta Frank Ruš 4206 St. Clair ave., star 55 let in je bil val v Ameriki 33 let. George Haco, star 75 let — zelo slavne rodovine v starem kraju. 1272 E. 55 St. Oba omenjena sta bila rodom Slovaka.

— Iz Newburgha se nam poročajo. V cerkvi sv. Lovrenea smo pravnično obhajali velikonočne praznike. Ob 7ih se je zbralo toliko vernikov da jih niti ob sklepu zadnje gaje misijona ni bilo toliko. Pač smelo trdimo da je bila zastopana cela fara. Videl si znanec in prijatelj iz Randall-a, z West Side, s Hill streeta, iz Brooklyn-a in iz Woodland-a. Nad vse ganljivo in veselo je bilo vstajenje. Videl si v procesiji sam cvet mladine in nedolžnosti. Našteli smo v sprevidu 30 ministrantov. Imeli so obleke bele, rdeče, vijoličaste in zelene barve in v rokah različne svetilnice. Za njimi je marčalo 63 dečkov s palmovimi vejami v rokah. Za temi pa 74 ljubkih in nežnih deklic, s evetko na glavi in belo lilijo v rokah. O to je prizor, ki morda ganiti še tako mrzlo in trdo srce! Med sv. mašo je veliko vernikov pristopilo k mizi Gospodovi. Pri drugi službi Božji ob 10 je bilo tudi veliko vernega ljudstva. Pri tej maši so posebno poveljevala slovenskost društva sv. Lovrenea, sv. Alojzija in sv. Antona, katera so se korporativno udeležila službe Božje. In to je lepo in vspešno, saj se ob velikih praznikih ni društvenikov pri veliki maši — kar nekaj manjka — in prazniško-duhovno veselje ni popolno. Zato čast in hvala jim za njihovo vdeležbo! Zahvaliti moramo tudi č. sestri, da so cerkev tako lepo okinčale. Srčna zahvala cerkvenim pevcom, ki so pod vodstvom g. Zormanaja mojstersko izvršili svojo nalogo! Tudi kolekta se je pri obeh mašah prav dobro obnesla — še bolje — kakor v Božiču. Bog plačaj darovalce! Vse to pa pričja, da v Newburghu prevaja pošteno in veliko ljudstvo.

— Te dni se je v Clevelandu mudil Frank Jurca, dobroznani poprejšnji clevelandski gostilničar na Carry ave. in 55 St. Mr. Jurca se je preselil jeseni lanskega leta v West Virginijo. "Lepo je v Vir-

giniji, toda še vedno najlepše in najprijaznejše v Clevelandu," pravi Frank.

— Zadnjič smo pisali, da bo naš namen priobčevati lepe povesti in s tem podajati čitateljem pošteno zabavo. Prinašali bomo kolikor mogoče prestav iz angleščine ter na ta način seznanili čitatelje z bogato književnostjo tega naroda. V angleškem jeziku skoro ni bolj priljubljenega pisatelja kakor je Charles Dickens. Njegove povesti so klasične. Jedna najlepših njegovih povesti je "Oliver Twist". S prihodnjo številko bomo pričeli priobčevati to povest. Prestavil jo je nadarjeni slovenski pisatelj in prestavljatelj iz angleščine Oton Župančič.

— Vsled pomanjkanja prostora je bil iz velikonočne številke izpuščen oglas gostilničarja John Modica na St. Clair in E. 62 St. Istotako oglas McKenna Bros., ki prodajajo hiše. Oba oglasa se nahajata v današnji številki.

— Umrl je Collinwoodu Louis Gregorič eno leto star.

— Umrla je v nedeljo v Collinwoodu Marija Zajc, v 71 letu. Pokopana je bila v sredo ob 9ih.

— Cerkevna slavnost v župni cerkvi v Collinwoodu na veliko nedeljo se je vršila v najlepšem redu. Cerkev je bila nabito polna. Skupna velikonočna kolekta znaša \$465.00. Popoldan so imeli šolarji prosto zabavo, pri kateri so bili deležni velikonočnih daril.

Razne novice.

— Poštne hranilnice v Z. D. imajo sedaj \$50,200,000 kapitala. 497,000 ljudi je, ki imajo svoj denar hranjen v teh hranilnicah. Odkar se je pričela Evropska vojska, se je svota povisala čez petnajst in pol milijonov dolarjev. Iz tega je razvidno, da na milijone in milijone v Ameriki prisluženega denarja popotuje vsako leto v stare kraje, posebno pa v Avstrijo in sosedne kraje.

— Država Washington kaže najnižji odstotek umrlih. Izmed 1000 jih umrje tam na leto približno 8. New Hampshire ima najvišji odstotek kjer jih umrje vsako leto 17 izmed 1000.

— Nemški "Governor" v Brusellu je zaukazal, da se takoj odstrani spomenik znanega španskega anarhista, Francesko Ferrerja. Spomenik je bil postavljen pred nekaj leti kljub protestiranju pol milijona tamošnjih katoliških prebivalec.

— Letošnji mesec februar ni imel nič polne lune, nekaj kar so ni zgodilo od leta 1846, 69 let. Polna luna pride okrog približno vsakih 29 in pol dni. Zato pa se kaj takega more pripetiti le v februarju.

— Zopet se je izjavil načrt, ki ga je naredil neki J. H. Dobbyn, "bivši katoliški duhovnik", da bi bil sleparil ljudi za bogate prispevke in pridigoval o "velikih škandalih, ki se gode po katoliških cerkvah, župniščih in samostanih". Ponudil mu je nekdo \$1000 če dokaže, da je bil v resnici kdaj duhovnik — in vzela ga je noč.

— Neki Londonski pomočnik poroča, da je bila v Przemyslu taka lakota med vojaki in ljudstvom sploh, da so se celo mački in psi prodajali za visoko ceno. Da je bila velika lakota med njimi, to je razumno, drugače bi se ne bili udali. Da pa imajo Londonski, in sploh vsi vojni poročevalci, dobre imaginacije, je pa razvidno od brezštevilnih bojnih ladij, ki so jih poročevalci potopili. Niti jedne ladje je danes ne bilo na površju morja, ako bi bilo vse res kar pišejo. Resnica tem ljudem prav čisto nič ne dela skrbi.

Ameriške novice.

— Jako zanimivo mestno volitev so imeli v Chicago, zadnji terek. Šlo se je za župana, in za aldermane. Z veliko večino je bil izvoljen W. H. Thompson in žnjim vsi republikanski kandidatje. Važna in zanimiva je bila volitev, prvič ker so tudi ženske volile, in drugič ker je versko prašanje igralo važno vlogo pri volitvenem boju. Demokratični kandidat Robert M. Sweitzer je katoličan in vsled njegovega verskega prepričanja je bila opozija proti njemu tako ostrá, da kaj takega ne pomni mesto Chicago. Socijalistična stran ka, ki je v tem mestu jako močna, ni dobila več kot kakih 20,000 glasov (iz med 650,000 volivcev) in sodi se, da je velika večina socialistov glasovala z republikanci samo da zagotove poraz katoliškega kandidata. Prohibicionisti ali "ta suhi" so tudi glasovali z republikancim. V jedni wardi je bil izvoljen zamorec proti demokratičnemu kandidatu.

— V pristanišču Honolulu se je 25. marca potopila ameriška podmorska ladija F-4. Za časa nesreče je bilo na ladiji 26 ameriških mornarjev, ki so vsi zgubljeni. Vkljub vsem poskusom ni bilo mogoče o pravem času vzdigniti ladje, da bi rešili nesrečne mornarje. Ladija se je potopila v globočini nad 300 čevljev.

— V Mehiki postaja položaj vedno slabši. Med vodnikoma Villa in Garza se vrši skrajna nepostojna bojevanje. Konec zadnjega tedna, so se močne čete spopadle blizu meje Zdr. Ddržav.

— Lastniki premogovih rudnikov v okolici East Liverpool, O., poskušajo pričeti delo z neunijskimi rudarji. Prišlo je do pretopov med strajkujočimi unijskimi delavci in "skebi". V petek je bil v jednem teh spopadov obstreljen Nick Mausrek. Strajk v skoro vseh ohioških rudnikih že traja nad leto dni. V več slučajih so lastniki sami odpuštili delavce in zaprli rudnike, ker se jim baje ne splača nadaljevati z delom. Na tisoče rudarjev je brez dela in po nekaterih delih južne Ohio je pomanjkanje med rudarskimi družinami zelo veliko.

— Vsled pritiska vlade in drugih vplivnih virov se je vršilo že več pogajanj med lastniki in delavci, toda vselej brez uspeha.

— Vkljub slabim časom in vkljub velikim vojaki je vdeležba svetovne razstave v San Francisco, ki je bila uradno otvorjena zadnji mesec velikanska. Prvi mesec je bila vdeležba 75% večja kakor na kaki drugi razstavi za isti čas. Vzrok temu je seveda dejstvo, da je vreme v San Francisco v februarju in marcu najlepše. Vsa California je v cvetju med tem ko so zlasti severne države še pobeljene s snegom.

— Betlehem tovarne po Pennsylvaniji dnevno izdelujejo na milijone patron za Francoze in Angleže. Tovarne, ki so bile poprej dolgo vrsto mesecev popolnoma zaprte, sedaj delajo noč in dan. V Clevelandu izdeluje Warner and Swasey tvrdka na Carnegie ave. stroje, ki naredi vsako uro na tisoče patron. Ta tvrdka je že poslala Betlehem Steel kompaniji več teh strojev.

— Podpirajte slovenska podjetja, kupujte vedno pri slovenskih trgovcih. Pazite vedno na njih oglase v našem listu. Mi ne priobčujemo lažjnjih oglasov.

— "V slogi je moč," pravi pregovor. Naš list "Sloga" se bo vedno držal tega reka in podpiral slovenska podjetja.

— Če se ti zdi naš list dober, priporoči ga sosedu.

Carigrad.

Zasedanje ruske dume je končano. Ne da se sicer primerjati pravemu parlamentarnemu zasedanju, ker je bila opozicija večinoma drugod dobro preskrbljena ampak, vendar je nekoliko odkrila zaster oficijelne tajinstvenosti, v katero se navadno zagrinjajo zlasti vojskujoče se države.

Takoj prva seja je prinesla važne izjave predsednika dume, ministrskega predsednika in pa Sazonova. Značilno je, da je Sazonov v svojem govoru omenjal skoro vse države, le Bolgarije se je samo malo dotaknil, Avstrije pa sploh nič ne.

Mnogo zanimivejše pa je bilo odkritje kadeta profesorja Miljukova o pravem namenu ruskega vojskovanja, katero je še posebno podčrtal sin nekdanjega generala zastopnik Gurko. Miljukov je odkrito izrekel nadeje, da mora ta vojska dovesti Rusijo do njenega od nekdanj zaželjenega čila, do Carigrada. Dokler na cerkvi svete Sofije ne bo vihrala ruska zastava in se svetil na njej ruski križ, Rusija ne odneha, naj stane vojska karkoli. Sedaj ali pa nikdar — Carigrad mora postati ruska last in Turčija mora iz Evrope ven.

Nova pesem to ni, katero je zapel in pri kateri mu je krepko pomagal njegov drug Gurko. Okoli Carigrada se suče velik del ruske politike že stoletja. Moment, katerega je porabil Miljukov, da znova poudarja staro rusko zahtevanje, katere uresničenje je tako blizu vsaj po njegovih mislih, je bil srečno izbran in gotovo zelo primeren, da navdušenje za vojsko tudi v široki masi oživi in okrepi. Carigrad je pojem, v katerem se popolnoma strinjata ruska vladna politika, in narodno rusko versko mišljenje in zato tako mogočno učinkuje na rusko javnost.

V Carigradski zadevi je hodila ruska vladna politika z narodnim mišljenjem vedno roko v roki. Najboljša priča za to je ruska politika na Balkanu v zadnjem stoletju. Noben boj ni bil pri ruski masi tako popularen, kakor boj za osvoboditev balkanskih kristjanov izpod turškega jarma. Če je bil boj proti Turčiji ruski vladi res tako pri sreči zaradi krščanstva, to je stransko vprašanje; a tudi, če je bil to samo plašč in gola preteveza v doseg drugih političnih namenov, se mora vendar priznati, da je znala ruska vlada krščanstvo zelo dobro porabiti v svoje namene.

Rusija je ugodno priliko, katero ji je nudil preobrat v avstrijski balkanski politiki začetkom prejšnjega stoletja, hitro izrabila. Skoro v vseh zgodovinskih dokumentih tedanje dobe se ponavljajo besede: istovrni in istoplemenški narodi. S tem besedami se je obrnil genijalni ogrsko-srbski patrijarh Stratimirovič za pomoč na Rusijo leta 1804., iste besede je ponavljal 40 let pozneje njegov naslednik Rajačić. Na isti verji in na istem plemenu je temeljila ruska balkanska politika in temelji še danes in ta temelj se je — skoro bolj po naključju kakor pa namenoma — združil z moderno zapadno idejo o narodni svobodi in prostosti, kakor jo je započela v Evropi velika francoska revolucija.

Da je ta temelj mnogo trdnjši in solidnejši, kakor pa prijazni odnošaji s posameznimi vladajočimi osebami, je očitno.

Uglajena pot istovernosti in istoplemenitosti je stisnila ruskega narodu pred polstoletjem meč v desnico in ruska vlada je peljala ruske mase leta 1878. skoro — do Carigrada! V dogledni daljavi je gledal pobožni ruski mužik sovržni polmesec na Sveti Zofiji, in ruski admirali so zrlji na odprte Dardanele, ki naj napravijo Rusijo za gospodarsko pristo in neodvisno državo. V tem odločilnem trenutku so priplule pred Carigrad — angleške ladje! Turki so se lahko zopet oddahnili. Ruska politika je dosegla za enkrat samo osvoboditev kristjanov.

Osvobojeni istoverniki se pa

Rusiji niso skazovali preveč hvaležne, vsaj po ruskih mislih ne. Kakor hitro so se izmotali iz otrojih poveljev in dorastli do polnoletnosti, so začeli sami, kakor bi bili hipnotizirani, štrleti nad cili ruskih upov in nad, na Carigrad. Zato je bila balkanska zveza pred par leti edina, dokler se je šlo za zmago nad sovražnikom, nasprotja in medsebojne tekme so se pa takoj bolj očitno ali bolj skrito pojavile, kakor hitro se je šlo za plen. Grki so o pravem času previdno stisnili svoj rep, Bolgari so pa plačali svoj pohlep z Bregalnico. Rusija je držala svoje vajeti krepko v rokah. Carigrad bolgarski ali grški? Zakaj?

Kdor na to vprašanje ni hotel odgovarjati prej, odgovarjati lahko danes. Carigrad zahteva Rusija. To se pravi, ona hoče Dardanele, ona hoče prosto pot na svetovni trg. To je odkrito izrekel Miljukov v dumi v prisotnosti angleškega poslanika. Jasno in določno izrečena ruska želja po Dardanelah ni našla do danes v angleškem besopisju nobene protivnosti in tudi v angleškem parlamentu ne. In to je mogoče najvažnejše politično dejstvo sedanje vojske, katero odpira nedogledne perspektive za bodoči razvoj evropskih držav.

Na kopnem je sicer še treba nekoliko računati z njeno silo, toda na morju ni nevarna, če pa postanejo Dardanele ruska last, potem pa morajo vse države, ki imajo v sredozemskem morju kakšne interese, prav zelo računati z ruskim nastopom na tem torišču, ker bodo Rusi kot srečni gospodarji Carigrada gotovo zgradili mogočno brodnjavo v zaščito svojih težanj in za varstvo svojih interesov.

Da se mali državci, kakor sta Rumunija in Bolgarska v primeru z Rusijo, ne bosta mogli kosati z njo, je jasno. Vse nekaj drugega pa vsaj za ravnovesjem in išče Italijo. Italijanska sredozemska politika teži če ne že za prevlado, pa vsaj za ravnovesjem in išče vedno take grupacije sil, da ima v eni izmed njih vodilno vlogo. Če bodo pa pluli ruski brodovi po sredozemskem morju, se bo treba Italijanom na novo orijentirati. Moralni bodo gledati, da se pridružijo taki skupini, ki njihove interese najbolj varuje. Katera skupina je ta oziroma, katera šele bode, o tem naj pa razmišljajo Italijani sami.

Važen dostavek, katerega mi ne smemo prezreti, je pridejal Miljukovemu govoru Gurko. Gurko je rekel, da se bode Rusija s posestjo Carigrada združila z Jugoslavo. To je res. Kdor ima Carigrad in njegovo zaledje, je teritorialni sosešč Bolgarov, ergo Jugoslovanov. V takem položaju bi mogla Rusija seveda vse drugače vplivati na

Balkanu, kakor je doslej in njen vpliv bi segal daleč tja do Adrije. V tem slučaju pa bi postalo hrvaško-slovensko ozemlje na eni in srbsko-bolgarsko-rusko na drugi velezanimivo torišče velikanskega kulturnega boja med vztokom in zapadom. Razširjenja zapadne kulture bi nekako v sredi Balkana trčilo na močan jez, odkoder bi se valovi zgrijali gotovo ne samo naprej ampak tudi nazaj.

To so samo nekatere črtice, ki naj pokažejo velikanski pomen carigradske posesti v gospodarskem, političnem in kulturnem oziru, pomen, ki se več ali manj tika ne samo Avstrije in njene balkanske politike, ampak tudi nas Slovencev kot Jugoslovanov zvestih avstr. stražarjev na jugu še posebej. Kdor bo pa še sam razmišljal o tej tvarini, ki je naravnost nezadržna, bo pa gotovo našel še dovolj drugih zanimivih stvari in ne samo teh, katere nam je bilo mogoče le na kratko in površno omeniti.

že doslej zgodilo z našim sanitetnim moštvom.

Nekoliko lažja je služba takozvanih bandadžistov, obvezovalcev. Ti strežejo zdravnikom pri obvezovanju, skrbje za postrežbo in nadaljnji transport ranjencev. Da bi videli, kako pridno se na obvezovališču ob bitki, ko prihajajo ranjenci, sučejo roke vseh! Noč in dan je treba dostikrat biti pri delu, skrbeti za ležišča, prehrano, zdravila, in obveze. In pri našem polku, lahko rečem, so vsi do zadnjega že izurjeni v svoji stroki — mali zdravniki.

Dne 23. februarja je pripel polkovni zdravnik dr. Horak v pričlo sanitetnega moštva srebrno svetinjo za hrabrost vrlenu naredniku medicinu Nik. Severju iz Kostanjevice. Z njim vred je dobil odlikovanje tudi medicinec, Pavel Kranjčec iz Novega mesta, ki je pa radi skušen odšel na dopust, a se kmalu zopet vrne v našo sredo. Oba sta tu od početka vojne.

Več naših sanitetjev je še priporočenih v odlikovanje, a glavno odlikovanje jim bode zavest, da vrše tako zvesto in požrtvovalno dela človekoljubnosti in krščanskega usmiljenja v blagor naše Avstrije. Njihovi nadaljnji vnemi naj bodo posvečene te vrstice.

KUHARICA.

Ajdovi žganci. V 2 l slane vode okuhaj 1 l ajdove moke. Ko je nekaj časa vrelo, predri skozi sredo s kuhalnico in pokrij, da voda ves čas čez moko vre. Dobro je pa tudi, da obrneš moko v lonec tako, da je zgornja stran spodaj. Vre naj 10-12 minut. Potem odlij polovico vode, ostalo pa rahlo s kuhalnico zmešaj, vendar tako, da se ne vidi nič moke. Vlij še nekoliko vroče masti na žgance, pokrij lonec ter pusti stati še nekaj minut. Nato nadrobi žgance z vilicami v skledo, zabeli povrh z vročimi ocvirki ter jih, daj k čisti juhi na mizo.

Ako jih pa daš poleg postne juhe na mizo, tedaj vzemi namesto ocvirkov drobno zrezane čebule in debeh kruhovih drobtin, precvri jih v maslu in zabeli z njimi žgance.

Ajdovi žganci s kašo. Deni v 2 l vrele slane vode ¼ l dobro v vreči vodi oprane kaše ter pusti vreti deset minut. Potem prideni ¾ l ajdove moke ter pusti, da vre še 12 minut. Odlij zdaj nekaj vode, zmešaj zabeli, zdrobi v skledo, pa še povrh zabeli.

Čespljevi cmoki. Pretlači na snažno desko 5 olupljenih kubaških krompirjev, prideni jim 1 jajce, 1 rumenjaka, kosček presnega masla in malo soli ter vse prav dobro z nožem pogneti. Potem prideni ¼ l moke, jo zmešaj med krompir ter še z rokami pogneti, da je testo gladko. Nato ga razvaljaj kakor za debele rezance ter razreži na štirikotne kosčke. Na vsak kosček položi eno čespljo, odstrani ji kosčico ter jo nadomesti s kosčkom sladkorja, testo dobro skupaj stisni in napravi okrogle emoke Kuhaj jih v slani vodi sedem minut, pobiraj jih posamezno iz vode ter devaj na pločevino, v kateri si že poprej sprajlila v presnem maslu ali masti nekaj drobtin. Zdjaj pločevino stresi, da se emoki v drobtinah povaljajo, zloži jih na krožnik, potresi s sladkorjem in cimatom ter daj na mizo.

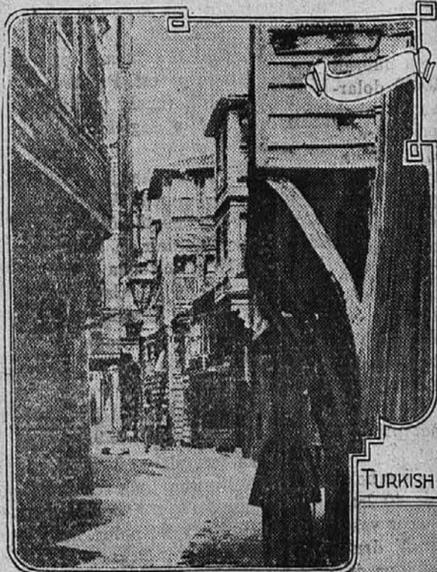
Ali pa namoči v mleku eno obrabano žemljo; ko je mehka, jo očni, prideni ji 2 jajci, za jabolko presnega masla in malo soli ter zmešaj, da je prav gladko. Nato primešaj še približno ¾ l moke; ko je testo gladko nadaljnj in končaj emoke kakor prej.

Ali vezmi ½ l moke, 2 jajci, ¼ l dobro odčedenega sira, kosček presnega masla in nekaj zrn soli. Napravi testo, ga razvaljaj in napravi kot poprej.

Ali napravi testo iz ½ l moke, 2 jajce, malo soli in približno ¼ l smetane ali mleka, ga razvaljaj ter nadaljnj emoke kakor poprej.

Iz vseh teh vrst testa lahko pripraviš tudi marelične, črešnjevne in druge emoke. Pozimi lahko zameš namesto svežega suho, skuhanu ali v sopari kuhano sadje.

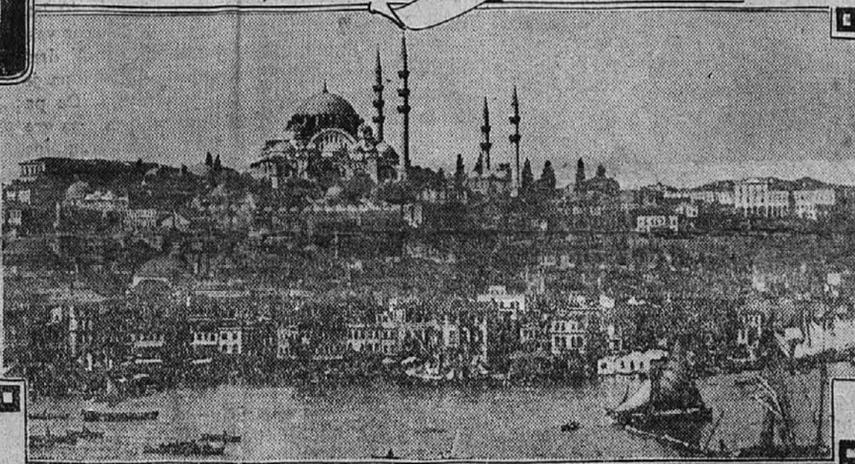
— Če se ti zdi naš list dober, priporoči ga sosedu.

NARROW STREET IN STAMBOUL

TURKISH FLEET IN HARBOR, CONSTANTINOPLE

1. Na levi je ozka ulica Stambou!
2. Na desno je pristanišče v Carigradu.
3. Spodaj je mesto Carigrad.

Naše obvezovališče.

(Vojni kurat Leop. Turšič.)

Kakor pripovedujejo stari in izkušeni, v vseh vojnih naporih dobro utrjeni vojščaki, so bila obvezovališča od početka vojne v neposredni bližini fronte. Tako tudi naše. Mnogo zdravnikov je bilo ranjenih ali ujetih in tudi ranjenci so bili na obvezovališču še vedno v nevarnosti. Zato se je pa ta praksa — zlasti za zimo — morala izpremeniti v toliko, da obvezovališča ostajajo nekoliko oddaljena od bojne črte. Na ta način se lažje zavarujejo in zdravniki se ohranijo polku in ranjencem v prvo pomoč, dasi vsled sovražne artilerije obvezovališča nikdar niso brez nevarnosti.

Hvala Bogu, da ima naše obvezovališče res ljudi, ki niso samo vojaki v najboljšem pomenu besede, ampak imajo tudi v vseh, tudi najhujših slučajih toplo ljubezen do bližnjega že nekako prirodno. Da bi videli našega Pelizona, starega že osivelega rezervista iz Gorice, ali 54 letnega prostovoljca Pojeta od Kuple, ali ne dosti mlajšega korenjaka Janca, Gorjenca, pa bi rekli: To so požrtvovalni junaki od nog do glave! Res! Četudi ne sučejo v rokah morilnega orožja, so zato pa vedno na mestu, kadar je treba priskočiti na pomoč ranjenemu ali bolnemu vojaku.

Kakor ljubeznipolna mamica ho

di okrog svojih vojakov, ranjenih ali bolnih, dobrosrčni Pelizon, tekmu meri vročino, onemu kuha čaj, tretjemu popravlja obveze; noben pogled, nobena kretanja vojaka mučenika ne uide njegovemu skrbnemu očesu; za vsakega ima pripravljeno gorko, ljubezni in tolažbe polno besedo. V civilu je premožen trgovec, in kar dobi od doma, vse razdeli med svoje tovariše. Od početka vojske je tu; vse njegove napore je pretrpel, a njegov nasmeji je prav tako ljubezniv in sladek kakor prvi dan, njegova roka prav tako radodarna, prav tako čuteče njegovo srce. Vse vidi, vse pove. V vojni je avanziral za "frajtarja", a mu pravimo "Bandagenleutnant". Priznanje njegovega truda in skrbi, ki jih ima z ranjenimi junaki. Edina njegova slabost je ta, da že od početka vojne šteje kilometre in občestne kame.

Vsako jutro se dobrovoljno nasmeje, kadar jo s hribov z maroderji primaha sanitetni podčastnik, 54letni Poje. Glasno, skoro kriče javlja: "Melde gehor-samst, 2 Mann von der dritten Kompanie". — "Ali ne več?" — "Ne! Moji ljudje morajo biti zdravi kot ribe, ko je Rusa še toliko!" — "Pa če so bolni?" — "Ali najprej jih jaz previzitiram! Meni noben ne uide." — Prosto-voljno se je dal mobilizirati ob početku vojne z dvema sinovoma:

eden je korporal; tretjega pa so Pred dobrim mesecem je tudi stamuzel pri zadnjih naborih.

ri prostovoljce avanziral za korporala. "To se spodobi," je rekla takrat. "Možto me že kar ni hotelo ubogati, zdaj jim pa že pokažem!" Našil si je zvezde, od ranjenega korporala si je izprosil portopé. Nikdar ne zaspi v svoji luknji, predno si ni privil plašča toliko, da se vidijo zvezde in ni položil poleg sebe bridke sablje in nabite pištole. Drugi podrejeni mu vojakji nosilci ranjencev, morajo ležati na drugem koncu zakopa, stegnjeni kakor tro — in naznanil: "Nobenega ranjenca ni ne besede ne trpi med njimi. Vojak, original od nog do glave a pravi junak! Po zadnji bitki je v enem dnevu premeril daljavo dveh ur s hribov v dolino gotovo petkrat, spremljajoč transporte ranjencev; celo noč je blodil po bojišču, jih iskal in marsikaterega rešil. Tretjič že je prišel tisto noč s hribov v vas — bilo je že jutro — in naznanil: "Nobenega ranjenca ni več. Vse smo spravili na varno." — Nekako sramežljivo je pristavil: "Gospod polkovni zdravnik, ali se smem zdaj malo vleči?" — Sina korporala so mu Rusi ujeli. "Ali Vam je hudo za sinom, ki je moral v Sibirijo?" — A kaj! Vedno sem ga učil lepega obnašanja. Tudi v Sibiriji se bo lepo obnašal." — Ko je bil potrjen tretji njegov sin, je vzkliznil: "Hvala Njegovemu Veličanstvu, da je tudi tretjega sina vzel v svojo službo!"

Zena je doma revica. Vsak vinarček spravi stari korporal zanjo, pritrtega ga svojim ustom, da ji more kaj poslati. Zložili smo zanjo svotico denarja ter mu jo izročili.

Solze so mu prišle v oči in zajokal je kakor otrok: "Gospodje, predobri ste z menoj..."

Tretji v zavezi je junak-korenjak Jane, po poklicu lovec. Velik in močan kakor gora; v laseh ima že mnogo srebrnih niti. Vse bojne grozote od početka je prestal. V najnevarnejšem ognju je iskal z vedno nevarnostjo ranjencev. Nobena pot mu ni pretežka, nobena predolga in prestrma, vse stori z največjo potrpežljivostjo in udanostjo. Ni čuda, da so mu nekega dne opešale moči. Izredno rano pride v sobo. "Koliko maroderjev imate pa danes, Jane?" — "Gospod, sam prihajam. Tudi mene je enkrat prijel. Komaj sem se pripilazil v tem snežnem meteu." — Bled je bil v obraz, drgetali so mu krepki udje bolj od slabosti, kakor od mraza. — Vsled svoje nezlomljivosti in otroške zvestobe je tudi on avanziral za sanitetnega korporala.

Napačno je mnenje, da sanitetno moštvo v vojni ne trpi posebno in da je le redko v nevarnosti. Nasprompto! Nosilci ranjencev so izpostavljeni vednemu sovražnem ognju. Ko najbolj žvižgajo krogle, morajo hoditi po ranjence v sredo bojne črte. In ko jih za silo obvežejo, se prične križev pot do pravega obvezovališča. Treba je ranjenca prenesti do zdravnikov, da mu podele prvo pomoč. S kolikimi nevarnostmi je združena taka pot! Kako oprezno je treba hoditi, da jih ne zapazi sovražnik! Kolikokrat na dan, ko traja bitka, je treba premeriti isto pot! Ni lahka taka služba. Zato pa je tudi mnogo nosilcev ubitih ali ujetih ali ranjenih. Lahko bi vam povedal natančno v številkah, kaj vse se je

“Revolucija v Ljubljani.

Svoječasno so ameriški časopisi pisali, da se je vršila v Ljubljani velika revolucija, da je bila napadena in zažgana palača deželne vlade itd. Gotovo bo zanimalo naše čitatelje zvedeti, kaj o tem pišejo starokrajški listi. Ponatisemo to raj tu tozadevni članek iz ljubljanskega “Slovenca” z dne 27. februarja 1915.

Smejali smo se, ko smo to brali. Take laži širijo po Ameriki razni spekulanti, ki so v zvezi s tovarno laži, ki se pri nas čisto pojavi s svojimi izdelki. Rojaki v Ameriki in drugod naj vedo, da so vsa taka poročila o “revoluciji v Ljubljani, pri kateri je bila napadena palača deželne predsedstva in več oseb ustreljenih, da revolucijo širi duhovščina itd.” — nesramne laži, podle izmišljotine spekulantskih sleparjev, ki se ne sramujejo v tujem svetu krasti dobro ime našemu narodu. Morda bi si kaj takega klika lažnjivev želela; — naš narod pa v sedanjem resnem času kaže popolno svojo zrelost in nima nobenega stika z izvržki, ki širijo v svet zgoraj omenjene laži.

KAKO SO SE VRŠILI PRVI BOJI NA JUGU. (Piše vojak N. N.)

Danes imam precej časa na razpolago, zato vam hočem kratko svoje dosedanje doživljanje napisati, morda vas bo zanimalo.

2. avgusta m. l. smo odšli iz Mostarja peš skozi celo Hercegovino in Bosno do Sarajeva. Ako poznate skalno Hercegovino in avgustovo vročino tam doli, si lahko mislite, kako prijetni marši so to bili za nas. Takoj prvi dan se mi je na glavi olupila koža od vročine, po poti sem jo lušil in dobil novo, za prihodnje čase sposobnejšo. V Hližu pri Sarajevu smo imeli nekaj dni počitka in smo zopet peš od tu odkorakali proti meji. Meja je bila od naše strani zelo slabo zastražena, menda z vojsko pri nas niso računali, zato so prišli prve dneve Srbi in Črnogorci v Bosno za par kilometrov. Prva naloga je tedaj bila, spraviti jih z našega ozemlja. Na veliki Smaren sem dobil prvi pozdrav iz pušk, vendar ti početni boji niso bili posebni, opraviti smo imeli samo z malimi proizvedovalnimi oddelki, ki so imeli nalogo, nas zadrževati in našo moč izvedeti. — Po treh malih praskah smo došli na mejo, od tu smo prišli prvi dan v Črnogoro, kjer nismo zadeli na sovražnika in nam je bilo drugi dan dano povelje, prestopiti prag Nove Srbije. Tu je prišlo do prve resne bitke. Prvič nas je pozdravila sovražna artilerija. Če se sedaj po izkušnjah spominjam na vtis, ki ga je napravila artilerija na nas, se moram smejati, kako smo se skrili pred granatami in šrapneli, pred katerimi bi danes smejajo se stali in dalje udobno opazovali. Bili smo začetniki in moralni vpliv artilerije na take je nekaj strašnega. Ta prva bitka je trajala dva dni in smo Srbe na naši fronti počeno naklestili. Vendar smo dobili drugi dan povelje, se umakniti, naš bataljon pa je dobil nalogo, ranjence spraviti na varno. Pri tej priliki sem imel prvič priložnost vojno gorje na debelo videti: da je na nas začetnike razstreljeno telo človeka silno vplivalo, si lahko predstavljate. Ko smo mrtve pokopali in ranjence spravili do železnice, je odšel naš bataljon v — kjer smo čakali daljnih dogodkov. Okolu 14 dni je bil mir, živeli smo izven boja in krepili telo za nadaljne napore.

Ni pa dolgo trajalo to lepo življenje, dne 7. septembra smo bili alarmirani in smo takoj odkorakali na mejo, pričela se je zopet ofenziva. Na Mali Smaren smo prišli do Drine, kjer se je vnel boj, prišli smo pa preko Drine brez izgub, sosednja brigada je prešla pred nami, napravili so most in ga nam “posodili” za en dan. — Dne 9. septembra so se pričeli najhujši boji dosedaj, trajali so do 20. septembra. Prvi dan smo vzeli goro Lipnik, takoj nato smo stali pred Jagodnjem. Gotovo ste brali o tej gori v časnikih in vam bo

ime znano. Jagodnja je ključ do Srbije v tem delu, razumljivo, da se je tu vnel zelo vroč boj. Pri tem boju je ravno naša kompanija prva prišla v boj, dva dni smo ležali pred njo v najhujšem ognju, dva dni so obojestranski kanoni bljuvali smrt v vrste hrabih bojnikov, tretji dan so se pričeli Srbi umikati; naša kompanija je bila prva, ki je z bajonetom — ki pa ni prišel do veljave — zasedla Jagodnjo. Od tu smo prodirali zmagovito dalje do Sokolske planine, tu pa smo dobili povelje, da moramo v Bosno, kjer so med tem znatne srbske in črnogorske čete

vrle in pustošile po njihovi navadi. Koncem septembra smo prišli v Bosno, bili so hudi boji, zlasti sneg; naenkratna izprememba vročine v mraz nas je občutno zadela, imeli nismo gorkih oblačil; tako hitro ni bil nihče na zimo pripravljen. Drugi zvesti spremljevalec se nam je tudi v Bosni pridružil — uši, ki so nam ostale zveste do sedaj, ko smo prišli do novih oblek in do možnosti se večkrat čistiti. Vseh bojev v Bosni sem bil deležen, koncem oktobra je bila Bosna očiščena. Par dni počitka, dne 6. novem-

bra pa smo stali zopet pred Drino, jo prekoračili in po treh večjih bitkah prišli pred Čučak, kjer smo dobili povelje, da se umaknemo. To povelje nas je zadelo nepričakovano, naš oddelek je vedno zmagoval in smo zadnji večer z bajonetom zagnali Srbe s treh hribov nazaj. Nepričakovano in nerazumljivo nam je bilo umikanje, toda povelje je povelje, umaknili smo se v redu in brez izgub. Sedaj živimo lepo življenje in čakamo na nova povelja.

— Pri vsaki priliki agitirajte za naš list.

coski zavezniki Rusije bodo na ruskih trgih nadomestili Nemce. A Francozi morajo potrebe, navade in trgovske običaje na Ruskem na licu mesta proučiti, potem bodo pa tudi uživali vsako varstvo in vso pomoč.

Rusija namerava torej sploh prepovedati uvoz nemškega blaga. Take eksaltirane trgovinske — politične odredbe v času miru niso nove v zgodovini zadnjih stoletij, in Rusija sama nam daje zato zgled. Tedaj je bila ost vsekakor obrnjena proti sedanjemu ruskemu zavezniku Franciji. Ko je namreč leta 1793 — francoska revolucija slavila svoje orgije, je Rusija nastopila proti jakobinski vladi s tem, da je prepovedala vsak uvaz francoskih proizvodov. Uspeh te odredbe pa ni bil posebno sijajen, ker je le povzročil, da se je razpaslo tihotastvo; francoske tinkture, maže, nakitja so kljub prepovedi prihajala na Rusko, le da so jih morali Rusi dražje plačevati nego bi jih sicer. Enako izkušnjo je napravila Španija, ki se je skušala še pred francosko revolucijo popolnoma zapreti proti Franciji. Upeljala je visoko carino. Carinske predpise so pa carinski uradniki svojevoljno tolmačili, in ker so se vedno menjali, ni bilo v pobiranju carine nobenega reda. Španska industrija pa tudi ni bila vstanu zadostiti zahtevam in potrebam domače dežele, in tako je cvetelo tihotapstvo. Uradniki so bili podkupljivi in posamezni francoski eksporterji so sklepali z njimi prave pogodbe. Vse drakonične odredbe proti francoskemu blagu so imele samo ta uspeh, da so morali španci francoske izdelke toliko dražje plačevati. — Na Avstrijskem je hotel Jožef II. leta 1785. sploh prepovedati uvoz vsega inozemskega blaga, a se je dal pravočasno poučiti. Tudi Friderik II. je istočasno prepovedal uvoz kakih 5000 vrst inozemskega blaga, ko je bil že preje za te vrste naložil visoko carino. Na ta način je upal dvigniti industrijo v domači deželi. Toda niti visoka carina niti popolna prepoved nista prinesli željenega uspeha.

potrebuje. V zadnjih letih so se tudi navadili na umetno plavilo, ki je istotako prihajalo iz Nemčije. Sedaj so se morali znova vrniti k naravnemu indigu, v kolikor ga je sploh mogoče dobiti. Odkar so Angležem pošle nemške anilinove barve in ceni barvni surogati, je cena naravnega indigu poskočila od 3 šilingov 6 penc na 15 šilingov 6 penc. Povpraševanje po njem je tako veliko kakor pred 30 leti, ko še niso zavladale anilinove barve; a tedaj je bilo v londonskih skladiščih 2000 ton naravnega indiga, sedanje londonske zaloge pa znašajo baje manj nego 30 ton.

Sedaj nameravajo na Angleškem ustanoviti družbo, ki bi se imela z državno podporo lotiti izdelovanje in brezhibno funkcioniranje takega podjetja za zahtevno nekaj let časa, kar bo za britanske barvarje in katanarje le malo predolgo. Angleško finančno glasilo z ozirom na ta vprašanje ne prikriva svoje nevolje ter piše: “Davkoplačevalci bodo lahko zadovoljni, da bodo pri barvah izgubili le polovico tistega denarja, kakor je stala konsumenta vladna kupčija s sladkorjem.” In na drugem mestu piše: “Žalostno je videti, kako vlada svojo despotično oblast, ki jo ima med vojno, uporablja za to, da prelamlja načela, ki so jo dvignila na krmilo.”

Ideja o zaprtju Rusije proti Nemčiji — in seveda tudi proti Avstro-Ogrski — pa po vsej priliki ni zrasla na ruskem željniku, marveč se je rodila na Francoskem ali pa na Angleškem. Saj gresta ti dve državi za tem, da uničita trgovino centralnih držav. Saj so že sedaj, sredi vojne, na vseh nemških izvoznih popriščih marno na delu nešteti francoski in angleški potniki, da odjedo Nemčiji njene odjemalce. Njihove namene pa seveda močno ovira okolnost, da njihova domača industrija in zlasti plovba ne moreta z delom prav naprej in ne zadoščata zahtevam. — Francija je poslala na Rusko celo komisijo strokovnjakov, da preiščejo, katere tekstilne proizvode, ki so jih doslej dobavljali iz Nemčije, bi mogla nadomestiti francoska industrija. Enak namen je imelo potovanje bivšega francoskega ministra v Brazilijo glede bombaževnega blaga.

Od volje do dejanja je pa dolga pot in je še veliko vprašanje, če bo Rusija po volji res hotela vztrajati v lastno meso s tem, da se zapre proti Nemčiji. Ravnotako je še vprašanje, če se sedanja skupnost entente ne bo razbila v boju za kristi.

— Če veste za kako zanimivo novico, zakaj jo obdržati za se? Naznanite jo nam, da jo priobčimo, da jo zvedo še drugi.

Kdo bode vladar glavnega mesta, Carigrad?

(Zgoraj od leve na desno.) Angleški kralj Jurij, sultan Muhammed V., nemški cesar Viljem, ruski car Nikolajevič. (Spodaj od leve na desno.) Bulgarski kralj Ferdinand, italijanski kralj Peter. (Na levi od zgoraj doli.) Grški kralj Konstantin, rumunski kralj Ferdinand. (Na desni v sredi.) Francoski predsednik Pioncaré.

Iz doživljanjev slavnega 17. Pešpolka.

Na bojnem polju, kjer si gledata junak in bela žena smrt hladnokrvno iz oči v oči, je vsaka stvar, ki je z verskim življenjem v kaki vezi, globokega pomena.

Tak dogodek je bil tudi 20. septembra l. l. Ta dan je zbral gosp. polkovnik naš 17. pešpolk, da podeli hrabrostne svetinje hrabrim našim kranjskim fantom. V nagovoru, ki ga je imel ob tej slovesni priliki je gosp. polkovnik naglašal posebno hrabrost in junastvo našega polka. Dokaz te hrabrosti so mnoga odlikovanja, katerih je polk takoj po prvih bojih deležen. Spominjal se je pa tudi padlih tovarišev, katere krije že hladna zemlja, katerim je bilo usojeno, da so dali kri in življenje za drago domovino. Slednjic nas je pozival, naj se še vnaprej izkazuje vredne naših prednikov. H koncu pravi: Stojimo zopet pred novimi boji in marsikateri od vas bo še poklican, da umre junaške smrti na bojnih poljanah. A prepričan sem, da bo polk še nadalje kazal tisto žilavost in hrabrost ki je lastna našemu malemu narodu, in da se bo število odlikovanj množilo ter da bo on kot poveljnik lahko ponosen na naš 17. polk kakor so bili dosedaj še vsi poveljniki, ki so ga vodili v boju in zmagam.

Nato prosil navzočega polkovnega kurata naj podeli polku vesoljno odvezo. Gospod kurat si čez sivi vojaški plašč natakne stolo, moli kratko molitev s primernim nagovorom, nato pa zadoni povelje “K molitvi!” Roke celega polka kakor enega moza se dvignejo k salutni, sablje častnikov se povesejo k tlom, zasliši se kuratov krepki “In Nomine Patris” itd. Oke vsakega, kdor še ni izgubil vero, se je orosilo, drhteče ustnice mar-

sikateroga pa so šepetale kratko molitev.

Z zavestjo, da je sedaj spravljen z Bogom, zato pripravljen na vse, kar ga v vojni lahko doleti, je vsakdo s krepkim korakom odhajal od pomenljive slavnosti in takoj drugi dan zopet k novim bojem, zmagam in žrtvam.

Kako si je častniški sluga Kuk priboril hrabrostno svetinjo.

Radi njegove originalnosti je cel polk poznal slugo Kuka. Pri častnikih je bil vsled svoje postrežljivosti in skrbi, ki jo je imel za svojega gospoda, jako priljubljen. Pa tudi kot vojak je bil vedno na svojem mestu. Natančno po predpisu je stopal vedno 3 korake za svojim gospodom in naj so še tako gosto letele sovražne svinčenke. Bil je vedno vesel in dobre volje; posebno ga je veselilo, ako je mogel kakemu Judu kako zagosti, a o tem prihodnjic. Le nekaj mu je grenilo njegovo veselo življenje. Z nekako zavistjo je namreč opazoval, kako si mnogi njegovi tovariši ki nosijo puške, s hrabrim obnašanjem v nevarnem trenutku pribore hrabrostne svetinje. Bolelo ga je, da njega, ki ne nosi puške, ne more doleteti taka sreča, dasi je čutil v sebi dovolj poguma, da izvrši kak tak čin; a ni mu dano, ker ne nosi te priključne puške, ki je bila po njegovih mislih neobhodno potrebna v dosegu svetinje. To ga je peklo. A sreča je muhasta ter se je enkrat tudi Kuku nasmehljala.

Bilo je v bojih na prelazu Dukle. Levo krilo stotnije, pri kateri je služil Kuk kot častniški sluga, se je naslanjalo na vas Pilaovo, katera je služila Rusom v dobro skrivališče. Sedaj, si misli Kuk, je prišel zame veliki trenotek, ko si lahko priborim svetinjo, ako zažgem one nevarne kočje. Pod večer dotičnega dne prosil Kuku svojega gospoda za dovoljenje da darski boj proti Nemčiji. Fran-

me za par ur proč. Na vprašanje, kam da hoče, se odreže; po medaljo, in obrazloži svoj načrt. Podaljšem moledeovanju mu njegov gospod dovoli, da poskusi ta “špas”, kakor se je Kuk proti nam bahavo izrazil.

Ko se napravi noč, si Kuk od svojega tovariša izprosi po njegovih mislih preobhodno puško, dene nekaj nabojev v žep in hajdi po “medaljo”. A ta “špas” ni bil tako lahek, ker vas je stala na drugi strani precej globokega potoka, katerega je bilo treba prebresti; teren je nudil malo kritja. Zato smo nestrpnost pričakovali, kdaj se pokazejo rdeči petelini na strehah omenjenih koč. Ni dolgo trajalo, ko opazimo mal plamenček, ki se je kmalu razširil v pravi požar. Le Kuka ni bilo dolgo nazaj. Po dolgem čakanju prisopiha skoro do prs moker venomer ponavlja joč: Medalja bo, medalja bo! Ker se je tudi v strelskih jarkih izkazal neustrašenega, ko je šel po dnevu večkrat korajžno v hiše kuhat kavo za častnike, pri čemur so ga lovile vedno ruske granate, kakor je sam pravil. Zato je bil predlagan v odlikovanje. S tem se mu je izpolnila njegova najgorkejša želja.

Po svetovni vojni. - Trgovinska vojna.

Še divja svetovna vojna s polno silo in uničuje ljudi in stvari, a že se oglašajo ruski finančni minister in napoveduje brezobziren trgovinski boj proti Nemčiji. Glasovanje nekega pariškega poročila je ruski finančni minister Bark izjavil nasproti sodrujniku “Matina”, da se Nemci motijo, ako menijo, da bo vojna z vojaško akcijo končana. Rusija marveč že sedaj ukrepa vse potrebno, da bo brez usmiljenja nadaljevala gospodarski boj proti Nemčiji. Fran-

FRANK PIRC,

EDINA SLOVENSKA SEDLARSKA TRGOVINA
5816 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Prodajam vso konjsko opravo n. pr. jermenje, biče, in koce. -- Popravljam razne v moje stroko spadajoča dela. -- Na primer konjsko opravo otročje vozičke in drugo.

PODRUŽNICA NA 801 EAST 152 ST. COLLINWOOD, O.

Zavarujem proti ognju in drugim nezgodam

POSEBNOST! Varnostni bondi za društvene uradnike po 25c od \$100.00.

Javni notar. - Pojasnila in nasveti zastonj.

AUGUST HAFNER,

1203 NORWOOD ROAD

NAZNANILO!

Slovinci in Hrvatji, kadar ste namenjeni kupiti hišo ali farme, oglašite se pri meni, ker imam vedno mnogo hiš na prodaj, okoli slovenske cerkve in v Collinwoodu na lahka izplačila. Kot prodajalec zemljišč in hiš, sem že sedaj skopi pet let in upam, da vam bodem tudi dobro postregel.

ZAPOMNITE SI!

Ako vi sami najdete hišo, da je naprodaj, in da jo želite kupiti pa nimate dovolj denarja, pridite k meni. Jaz vam dobim denar in uredim vse potrebno, kar se tiče prepisane, in ob enem boste imeli na lahke obroke za izplačilo.

ZAVAROVANJE PROTI OGNJU.

Zavarujem proti ognju: hiše, trgovine, pohištvo, automobile, konje, vozove in društveno imetje. Za vse to se priporočam rojakom.

JOHN ZULICH, 1165 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.

"SLOGA"

Tednik za slovenski narod.

IZHAJA VSAK ČETRTEK ZVEČER.

URAD: 6120 ST. OLIVIER AVE., CLEVELAND, OHIO.

NAROČNINA: \$1.00 na leto, 50c za šest mesecev.

CENE OGLASOV NA ZAHTEVO.

"UNITY"

A Weekly Paper for the Slovenian People.

ISSUED EVERY THURSDAY EVENING.

OFFICE: 6120 ST. OLIVIER AVENUE, CLEVELAND, OHIO.

Subscription: \$1.00 per year; 50c for six months.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

CLEVELAND, OHIO, V ČETRTEK, 8. APRILA, 1915.

Čim bogatejši je človek, tem bolj se mu zdi škoda plačevati pravične davke. Ne dolgo tega, kar se je vršila pred najvišjo poroto v Chicago preiskava davčnih nedostatkov. Porotniki so z vnebo in navdušenjem zasledovali bogate prikrivalce svojega premoženja. Na stotine imen je bilo predloženih v preiskavo. Skoro v vsakem slučaju so tanjko vestni porotniki odkrili kak del premoženja, ki ga je hotel obtoženec prikriti, da bi se izognil plačevanju davkov. Delo je šlo famozno naprej. Toda naenkrat je pa nek hudomušnež poprašal porotnike same, kako oni spoljujejo postavbo. In dokazalo se je, da je več kot polovico porotnikov bilo krivo istega prestopka. In preiskava je bila naenkrat prekinjena in ni dosti upanja, da se kmalu zopet nadaljuje. Kje je krivda, ali je postava napačna, ali je pa človeška narava povsod ista?

Življenje je igra. Igraj pošteno in ne bo ti žal. Če poskušaš goljufati, boš sam goljufan. Zapomni si, da igraš z nasprotnikom, ki je izvežbanec. Samo toliko časa bo igral s teboj pošteno, dokler mu ne daš povoda za goljufijo s tem, da sam igraš nepošteno.

Marsikdo si samo s tem zagreni življenje, ker jih zavist peče, da se mogoče sosedu godi dobro. Hvala Bogu, da so zavistneži v manjšini.

Če neutralni narodi v resnici žele miru, zakaj pa ne jenjajo pošiljati v podivjano Evrojo orožje in streljivo. Z vsakim patronom, z vsako puško, ki je poslana iz New Yorka, je vojska toliko podaljšana.

Protestantovski ministri, ki v svojih takozvanih božjih hišah pridigujejo vse drugo razun vere in Boga, venomer trdijo, da bodo na zemlji postala prava nebesa, če postane svet "suh"; vsak grešnik bo postal angelj v človeški podobi samo če se preneha izdelovati opojna pijača. Pred kratkem je samomer izvršila neka ženska. V pismu, ki ga je napisala pred svojo smrtjo, je obdolžila jednega izmed najbolj znanih "suhaskih" aposteljnov, da je kriv njene nesreče in njene smrti.

Nikdar ne poskušaj nositi več kot eno skrb v glavi ob jednem in istem času. Nekateri ljudje naenkrat skrbje, kaj se je že zgodilo, kaj se godi in kaj se bo še zgodilo. Ni čuda, da zgube pogum.

Nič posebno velikega občudovanja ni vreden človek, ki si šele potem pripne oklep, ko je sovražnik že premagan.

Vojskni duh je nalezljiv. Kitajska in Japonska sta na robu spopada. In vkljub temu poročajo časopisi, da si želi Kitajska spodobiti od Japonske ogromno svoto denarja. Bo mogla pač paziti, da ji ne bo prijazni nasprotnik zaračunal previsokih obrestij.

Če se krtova vojska še kaj dolgo nadaljuje, bodo Nemci pa kar spodkopali angleški preliv in skozi tunel vsilili v Anglijo. Rusi na drugi strani pa lahko skopljejo pod Karpatami in na ta način uderijo na Ogrsko.

Italijanske zahteve, da jim Avstrija odstopi mirnim potom del Tirolske, Goriško, in Trst, je pač najlepši vzgled mednarodnega roparstva. Sedaj ima Italija korajžo, ko vidi, da Avstriji prete sovražniki od vseh strani. Dokler je vladal v Evropi mir si pa laška se v sanjah ni upala pozeleti tega ozemlja.

MIR.

Največjega pomena za vsak uspeh in napredek, bodisi pri družini, v naselbini ali pri narodu, je mir. Kjer ni edinosti in miru v hiši, kjer ni miru med sosedi, tam je zadostni in pravi napredek nemogoč. Kako mala je bila četica apostolov, katerim je Zveličar naložil ogromno delo, "pojditte in učite vse narode spoljujevati vse karkoli sem vam zapovedal". Teško nalogo jim je dal, kajti nauki Njegov so bili tamošnjemu svetu, kakor sploh vseskozi telesno nevljudni. Toda dal jim je poleg te velike naloge tudi skrivnost uspeha in moči, dal "svoj mir". "To zapoved Vam dam, da se ljubite med seboj." Šli so na delo in čudežno so vspevali, vspevali zato, ker so natančno spolnjevali zapoved: "ljubite se med seboj," zato ker so delali složno. Mir je bil med njimi. Trpeli so sicer veliko, toda pogumno so prenašali vse, prenašali zato, ker so bili edini. Zoper nje se je vzdigoval pekel in svet, križal ene, ohglavljal druge in žgal tretje, a zmagala je mala četica, zmagala zato, ker so se ljubili in je bil mir vedno med njimi.

Miru in edinosti manjka med nami. Tu se vzdiguje sosed zoper sosedo zato ker je ta ostal zvest naukom, katere je sprejel v svoji mladosti od starišev in od učiteljev. Sam se je izneveril in sudač hoče da se tudi drugi. ato ker se mu sosed ne uda, ga zaničuje, se mu posmehuje in norčuje iz njegovega prepričanja. Da ima njegov sosed pravico do svojega prepričanja istotako kakor on zahteva pravice do svojega, tega ne pomisli. Da je — govornjo brez ozira na božje razodetje — sosedovo stališče, ki veruje v Stvarnika in priznava Boga kot svojega gospoda, ne len njegovemu enako ampak dosti trdnejše, tega on ne vpošteva. Smatra se kot čez vse učenega in zato gorje mu, ki bi hotel drugače misliti kot on. On je "svoboden" in hoče vse druge vsvoboditi s tem, da vsiljuje svoje mišljenje, katero ima za nezmotljivo, na druge. Kako naj se katoličan vede proti takemu, da se ohrani mir? Imej le toliko opraviti z njim, kar le prav moraš. Ne mej nobenega nepotrebnege stika z njim. Bodi vedno prijazen, če ga srečaš, če trguješ z njim, sploh če imaš kaj opraviti z njim, kar se tiče družabnega življenja. Ne zmeni se, če te tu in tam zadene kaka psovka. Reci, revež, saj si morebiti ne more pomagati. Pazi pa, da ti ne bodeš kriv kaj jednakega. Zapomni si, da s psokami in z zbadanjem še nikdo ni bil spreobrnjen. Bodi vedno "gentle-

man", ki ljubi mir čez vse, toda ne čez vero. Ne delaj torej nikdar kompromisa za svoje prepričanje. Bog in vera sta vedno prva. Pusti pa v miru vse, kar pustiti moreš in smeš.

Zopet v drugem kraju se kali mir radi vojske, ki dela že itak toliko sitnosti in zla ubogi Evropi. Eden misli, da je Avstrija kriva vsega, drugi se huduje nad Srbijo, tretji pa kolne Nemčijo in vsecega, ki bi se drznili reči kaj njej v prid. Več li, kaj je rekel dobrovoljni Ribničan, ko ji videl, da se vsaka glava vali v svoj kraj? Tako stori tudi ti in ne zahtevaj, da bi moral vsak biti istega mnenja, kakor si sam. Če vidiš, da se tvoj sosed ne strinja s tvojimi idejami, ne prepiraj se z njim. Povej mu, moje mnenje je to, radi tega ali tega vzroka. Če se on ne strinja s teboj, pusti vojsko ali vsaj vzrok in krivdo — kar itak ni lahko dognati — in govori samo tako daleč, dokler se strinja s teboj tudi sosed, in mir boš ohranil.

Kar je potrebno glede vojske, da se ohrani mir med nami, to je tudi potrebno glede politike. Če ima tvoj tovariš druge nazore, s katerimi se ti ne strinjaš, ne prepiraj se z njim. Le eno je potrebno, pazi, da se nazori, če so napačni, tudi tebe ne primejo. Govori rajše v čem drugem in pusti politiko pri miru in mir boš tudi ti imel. S tem pa ni rečeno, da se ti ni potreba zanimati za politiko. Nasprotno, žvi moreš se, pouči a pazi, da so viri tvojega prepričanja pravi in zanesljivi ne pa kake sanjarije, od lenobe zarjavelega sanjača.

Sploh, ogni se, kjer mogoče vsega prerekanja. Druži se z dobrimi ljudmi, ogibaj se slabih. Ker ni tvoje prepričanje na škodi, ne trgaj sa za prazni nič. Kakor skala pa stoj trdno in nepremakljivo zvest svojemu Bogu. Bodi povsod "gentleman", vedno in vsakemu prijazen, stori vsakemu brez izjeme, kakor želiš, da bi tudi drugi tebi storili in tri četrt vse nesloge, nemira in grenkobe življenja bode izginilo izmed naše srede. Življenje bode prijetejše za vse in napredek družabnega življenja ki nam je zelo potreben, se bode znatno povečal. Kjer ne moremo biti popolnoma edini radi različnih mišljenj, bodimo vsaj razumni. Prijatelji ne moremo biti, bodimo vsaj prijazni, bodimo poštene s seboj in z našim bližnjim. Če si svobodni, pusti svobodno misel tudi svojemu bližnjemu. Če si katoličan, živi in postopaj vedno kot tak. Z gorečo molitvijo za svojega zapeljanega brata bodeš storil več kakor z vsem prekevanjem. Popolni mir je nemogoč, kar pa ga je mogoče imeti, to imejmo.

PREKUCIJA V MEHIKI.

Nobena zadeva ne dela washingtonski vladi zadnjih par mesecev toliko preglavice, kakor mehiško vprašanje. Tudi najgorenejši prijatelji sedanje administracije sedaj pripoznajo, da je bila predsednik Willson-ova politika v Mehiki popolnoma neuspešna. Vmešavanje zvezne vlade v Mehike razmere je le poslabšalo že itak skrajno žalostne razmere.

Ko je bil iz Mehike pregnan stari predsednik Diaz in je njegovo mesto zavezal Madero, je marsikdo pričakoval boljših časov za mehiški narod. Toda Madero je bil sanjač, omahljivec, brez krepke volje. Že februarja meseca leta 1913 je bil odstavljen in pozneje ustreljen. Predsednik Mehike je nato postal Victoriano Huerta, poprejšnji prista in general predsednika Madero. Vsi zastopniki tujih narodov v Mexico City so pripoznali Huerto kot postavnega predsednika. Tudi tedanji predsednik Taft je obljubil pripoznati novo vlado, kakor hitro se napravi v Mehiki mir. — Med tem časom je pa zasedel predsedniško mesto v Washingtonu na novo izvoljeni demokratični predsednik Willson. Vkljub poveljnemu poročilom in priporočilom ameriškega zastopnika v Mehiki se je predsednik Willson izrazil, da ne bo nikdar pripoznal Huerto postavnim mehiškim predsednikom. Kaj je bilo vzrok tej odločitvi?

Ko je Huerta otvoril prvi kongres v Mexico City, je v svojem nagovoru javno pripoznal cerkev in vero, prosil je Boga za mir v Mehiki. To je bilo nekaj novega, noben predsednik ni pred njim storil kaj takega, nobenemu se ni zdelo potrebno prositi božjega blagoslova. Ljudstvo je poskalo, toda več zastopnikov v kongresu je ostalo sovražnih. Kmalu se je pri predsedniku Huerta zglasila deputacija ameriških in mehiških prostozidarjev in mu svetovala, da naj stopi v njih ložo ter se ravna pri vladanju Mehike po principih prostozidarstva. Deputacija mu je obljubila v tem slučaju da sprejme nasvet preskrbeti pripoznanje washingtonske vlade. Toda Huerta je pokazal deputaciji vrata, čes, da bo vladal, kakor se bo njemu prav zdelo in ne po prostozidarskih, navodilih. Hotel je dati v Mehiki katoličanom kakor tudi vsem drugim veroizpovedanjem popolno prost. Kmalu nato se je pa pričela v severni Mehiki nova revolucija, proti novemu predsedniku. Nobeden ne prikriva, da je bila ta revolucija organizirana z denarjem iz Združenih držav. Ameriška vlada v Washingtonu je podpirala na skrivno vstaško gibanje, zastopnik naše vlade v Mexico City je bil odpoklican, ker je zagovarjal Huerto in svaril administracijo v Washingtonu pred ustaši.

Voditelja ustašev sta bila takoj od začetka Carranza in Villa, dva popolnoma posurovela in podivjana izrodka človeštva, ki imata na svoji vesti številno umorov in ropov. Zlasti Villa je prava zverina. Popolnoma neizobražen še celo svojega imena ne zna podpisati. Pred ustajo je bil navadni počestni ropar in tat in je bil vsled tega tudi vjet in obsojen na smrt. Toda Huerta se ga je umislil in mu podaril življenje. V zahvalo je pa takoj po prejeti svobodi pričel zbirati skupaj hudodele, tatove morilce in iz njih je napravil jedro svoje armade, s katero je pričel revolucijo proti predsedniku Huerta. In za takega človeka se je zavzela washingtonska vlada in mu obljubila pomoč!

Ker je vkljub vsej pomoči iz Združenih držav vstašem jako slaba predla in je bilo pričakovati, da bo Huerta v kratkem napravil mir, je vlada v Washingtonu pod pretezo poslala svoje brodogve v Vera Cruz in na ta način preprečila vsak uvoz streljiva in orožja Huertovi vladi v Mexico City. Huerta je slednjič podlegel, moral je bežati iz Mehike in prepustiti glavno mesto roparjem Carranza in Villa.

In kaj je bila posledica? Za Mehiko so se pričeli najgroznejši časi v njeni zgodovini. Brez prave vlade, brez postavne oblasti, brez sodnj in policije dela vsak kakor hoče. Noben človek si ni svest svojega premoženja, svojega življenja. Na stotine nedolžnih je bilo že ustreljenih, ženske oskrunjene, premoženje, konfiscirano. Cerkev so bile oropane, svete posode oskrunjene. Roparji so cerkvena oblačila navesili svojim konjem. Duhovni so bili trpinčeni, nekateri umorjeni, drugi pregnani. Podivjani vojaki so udri v samostane, oskrunili in razgnali nune. Prigodili so se slučajji, kjer je druhal vojakov udrla v šolo za deklice in 10 do 12 letne otroke odpeljala seboj. Če je slučajno oče ali kak drug sorodnik protestiral proti takemu početju, ga je pa vojaška druhal kar jednostavno obesila ali ustrelila — brez zaslišanja brez sodbe.

In kar je še najhujše pri tem obupnem položaju je to, da so razmere vsak dan bolj zamotane, da ni nobenega upanja, da se kmalu napravi mir in red. Vlada v Washingtonu, ki je pomagala pregnati Huerto, si sedaj ne ve pomagati. Carranza in Villa, ki sta se v začetku zanašala in opirala na pomoč iz Združenih držav, sta postala sedaj premožna in zlasti Carranza javno kljubuje in se norčuje iz administracije v Washingtonu. Predsednikova politika, nasvetovana in napeljana od prostozidarjev, je eden najbolj tragikomičen vzgled naše neuspešne, zanikerne in naravnost smešne vloge, ki jo igramo v svetovni zgodovini.

DOPISI

Cenjeno uredništvo: Zadnji tedni ste poročali v Vašem listu, da nam je umrla dobra mati. V dolžnosti si štejemo, da ji izrazimo na tem mestu zadnji pozdrav, ker smo jo tako srčno ljubili.

Bližu Ljubljane je jako majhna vas po imenu Prevole. V tej vasi so naši stariši kupili proti malemu odplačilu revno hišico, v kateri smo skromno živeli. Mati je bila vedno v skrbeh s kom nas bode našila, ker nas je bilo sedem. Velikokrat nam je mati pripovedovala, kako grenki so bili dnevi njenega življenja. Vedno je Boga prosila naj ji podeli blagoslov. Očetove besede so bile modre in odločilne. Mati pa nam je mehčala naša srea v verskih resnicah.

Kadar je kateri otrok zapustil dom, je bila brezmejna srč uboge matere za svojim sinom. Še danes se spominjam besede ljube matere, vidim v duhu potoke solza, katere je pretakala skrbna mati, ter prosila Boga, da bi ostali zvesti sv. veri in pravično živeli.

Kljub vsem težočam in žalostim so dočakali 83 let.

Mi ostali sinovi tukaj v Ameriki hvaležno izražamo v zahvalo neprecenljivi materi:

Truda, solz, trpljenja bilo je obilno; Zdaj pa tudi plačilo nebeško naj Vam bi rosilo.

Dolga leta, tuga, žalost so minila; V Vaše blage, v veselja rose spremenila.

Bog gospod in Stvarnik naj Vam deli plačilo vekomaj. Sinovi:

John, Jakob in Anton Grdina.

BASE BALL.

Slovenian Home League je se pri seji dne 25. marea z Josipom Drugovičem pogodil, da se bodejo igralo letos vse Base Ball igre pri Drugoviču v Nottinghamu na stop 125 1/2 Lake Shore.

Trije klubi so že sedaj gotovi in to so: Frank's Dry Cleaner's, Edinost, Schwalb's Stars. Govori se še o dveh drugih klubih. Ako je še kak drugi Slovenski klub, da bi se hotel pridružiti, naj se takoj naznani do predsednika ali do tajnika.

Slovenski Base Ball se prične prvo nedeljo v mesecu maju.

Liga si letos napravi lepe programe, v katerih bode pisano več zanimivih točk od Base Ball in kako zanimiva je ta igra po celi Ameriki.

Za letos je bil izvoljen sledeči odbor: Frank Jaksic, predsednik, Anton Jančar, tajnik, John Petrič, blagajnik.

Pričakuje se, da bode liga letos še bolj napredovala kot dosedaj.

MEHKUZNOST.

Naš čas je čas naglice, nervoznega dela, vsi hitro živimo. Temu nagličnemu življenju je pa vtisnjen pečat hrepenenja po veselju po uživanju. Niče si ne upa dosti odrediti, kaj šele zatajevati ali premagovati se. Lahko živ je in hoče biti svet. Ni čuda, da se ta lahkoživost že povsod kaže, tudi pri otrocih in njihovi vzgoji.

S kako skrbjo gleda toliko starišev, da bi otrok ja ničesar ne pogrešal. Obleka mora biti mehka in voljna, da se otroku prav prilaga. Bog varuj, da bi otrok bil izpostavljen kakemu mrazu. Le veliko obleke pa prav debele nanj, da ga ne bo zeblo, še manj pa sme otrok čutiti v poletnem času kako vročino. Le vse z njega dol, da mu ne bo prevročje. Kaj pravi sramežljivi-

vost, za otroka potrebna čednost, to je postranska reč.

Kakor v obleki, tako je in mora biti v jedi otrok svoj gospodar. Kar poželi, naj se mu dá, da le ne bo jokalo. Z raznovrstnimi slaščicami se ga sili celo. Vsak stric, vsaka teta mu morata vedno kaj za podzobe prinesiti, sicer ju več rad ne sprejme. Če pa malček ne mara celo kake jedi, potem pa komaj zadostujejo "kuhinjske bukvice", da se mu kolikor mogoče hitro postreže.

In počitek in spanje? Otrok potrebuje obojega, res je. Ali v kolikih družinah mora otrok preživeti vse večere pozno v noč v družbi, v družini. Zjutraj je pa za toliko otrok osma ura za šolo prezgodaj.

Resnega dela, dela zatajevanja, premagovanja ne poznajo več naše hiše. Otrok mora tu in tam vse imeti, kar želi. Zatajevanje, premagovanje samega sebe je v naši vzgoji nepoznana reč. Oni špartanski dečki, ki so hodili v največjem mrazu bošonogi, ki so najhujše udarec znali prenašati nekako — železno; oni mali junaki nekdanjih časov, ki so spali le na bičevju, katerega so si sami nabrali v reki Eurates, so le zgodovinske osebe nekdanjih časov.

Današnje dni ne poznajo zatajevanja, premagovanja ne stariši, ne otroci. Kam bomo prišli s tako omehkuženo mladino? Zgodovina in izkušnja nas učita, da je le iz takih otrok postalo kaj, ki so znali v mladosti kaj pretrpeti, prestradati. Kako nesrečna morajo biti v poznejšem življenju tolika mlada bitja, ko morajo pogrešati toliko užitka, ko si morajo odreči toliko veselja, na katerega so bila že vajena od mladih nog. Nad čim naj ima mladenič, mladenka v poznejših letih kako veselje, kako hrepenenje, če je vse to užival, uživala od mladosti sem? Kako naj napolnjujejo mlada srca kake vzvišenejšje misli, hrepenenja, vzori, če so pa vsega tega naravnost nezmožna? Le kdor je kot otrok kaj poizkusil, ta bo znal tudi kot mož kaj prenesti. Le kdor je navajen od mladega se zatajevati, on bo lahko nastopil enkrat tudi trnjevo pot svojega prihodnjega poklica in njegovih dolžnosti.

V mali družbi je bilo več gospa in srečnih in nesrečnih mater. Ena izmed njih je tožila: "Jaz ne vem, zakaj ravno mene tako Bog tepe z mojimi otroki. Moji sinovi gledajo le, kje bi kaj zapravili, moje hčere pa le, kako bi se postavljale. Mali me pa sploh ne ubogajo. In vendar sem vse tako lepo učila. Oh ja, to je križ. Tam, notarjeve gospe otroci so pa tako dobri, samo veselje imajo z njimi. In vendar je gospa z otroki tako trda in huda."

"Res je to," povzame druga gospa besedo, "notarjevi otroci so dobri pridni. Ali jaz sama sem videla, kako je gospa svoje otroke navajala od mladega sem na zatajevanje. Je prišla na mizo jed, katero so otroci radi imeli, znala je gospa otroke pregovoriti, da so nekoliko manj od priljubljene jedi vzeli. Kar je pa ostalo, je bilo za revežce. Ootroci so bili vedno čedno in lepo opravljeni, ali razkošno pretrpani nikoli. Gospa jim je dolečila čas za počitek in delo. Večkrat jih je vzela s seboj v kočje revnih. Tukaj naj otroci vidijo, kaj je pomanjkanje, si je mislila, in naj pomagajo po svojih močeh, kar so tudi storili radi in z veseljem. Gospa pa tudi ne pozabi za svoje otroke moliti. Zato so vsi pridni." Tako je končala gospa. Ali ni imela prav? Gotovo! Naj bi tudi naše matere navadile svoje ljubljence že od mladih nog zatajevanja, premagovanja. Največja zmagaja je še vedno zmagala sebe samega.

Ubogi pesniki!

Vsiljivi pisac: "Gospod urednik tu imam pesmico, katero sem zložil v spodbudo k svetovnemu miru."

Urednik: "Ali v resnici želite miru?"

Pisac: "Z vsem srcem!"

Urednik: "Potem pa sežite pesem."

Dobra vaja.

Žena (bere): "Tukaj-le se čita, da je škodljivo spati z odprtimi usti. Ali misliš, da je v spanju mogoče imeti usta zaprta?"

Mož: "Ne vem, draga, toda lahko se enmalo vadiš, kadar si zbujena."

Žena, stoječa pri postelji z metlo možu, ki ji je ušel pod posteljo: "Takoj mi pirdi izpod postelje!"

Mož: "Nočem! Jaz sem gospodar v tej hiši!"

NOVICE IZ STAREGA KRAJA.

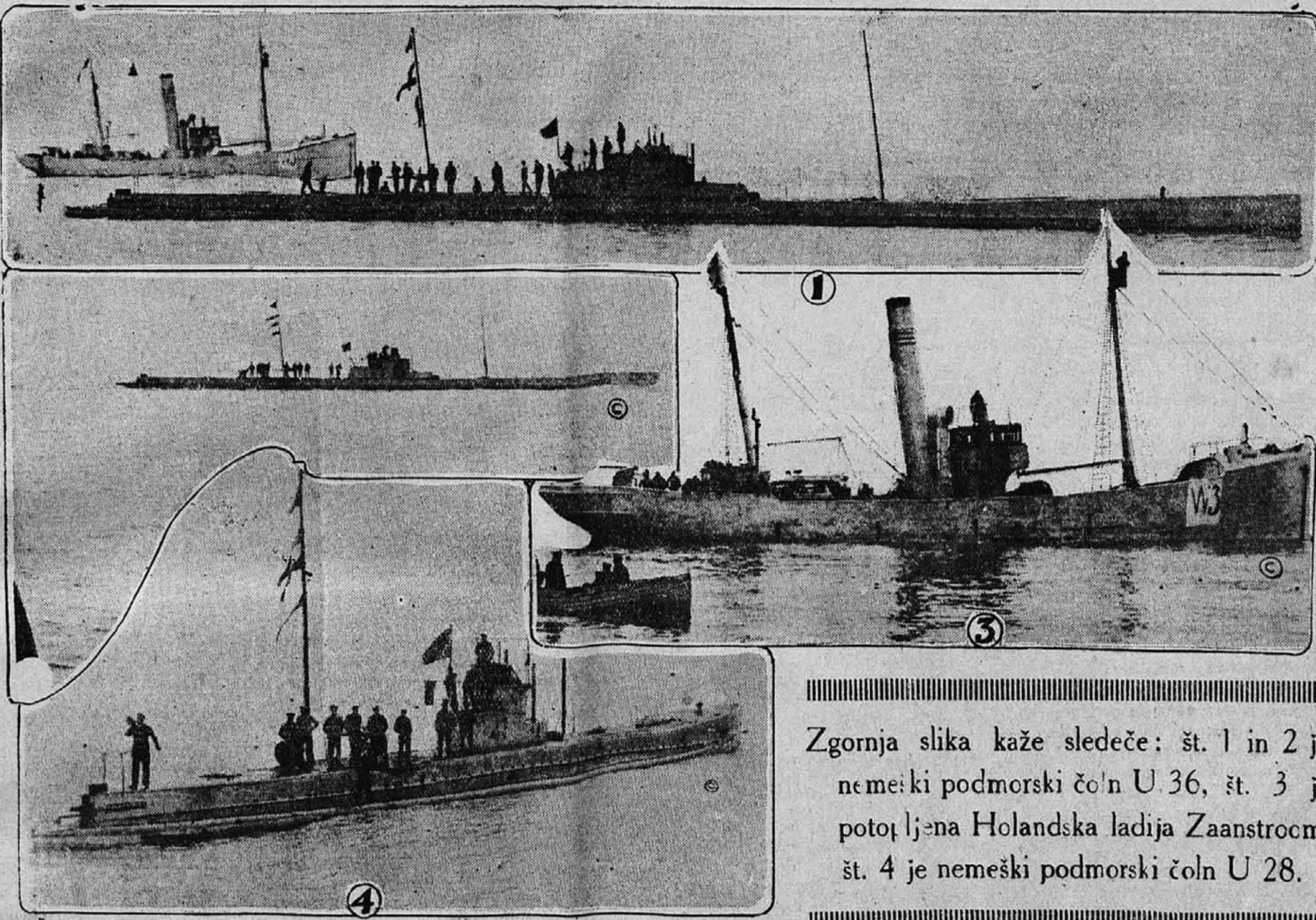
Več sto galiških beguncev Poljakov in Rusinov je te dni zapustilo Kranjsko. Odpeljali so jih v Gmund, kjer so zanje napravili novo taborišče.

Padel je 9. februarja v Karpatih rezerv. poročnik 97. pešpolka Josip Mocher.

Iz župnije Mirna je sedaj 98 vojakov v vojski. Padlo jih je dosedaj 5, namreč: Bajec Ben. iz Mirne, Koleneč Anton iz Zabrduja, Sladič Alojzij iz Žlebin, Frane Kravcar iz voljših njiv in Rudolf Janez iz Čirnika. — O Bajcu in Rudolfu pa se zadnji čas sliši, da sta še živa, četudi je že vojaško poveljstvo uradno županstvu sporočilo njihovo smrt.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil Ivan Ravnikar iz Most pri Ljubljani.

Mali Robinzo iz Ljubljane. Pavel Gril, rojen leta 1901 v Ljubljani, je bil v vzgoji zanemarjen in kot tak je moral, da se poboljša, v šolo na Rakovnik. 14letni dečko je bil zelo prikuplive zunanosti, videti odprtega čela ter za svojo starost dovolj močne, pač, pa prtilikave postave. Neverjetno bi se zdelo človeku, koliko je ta “krotka” že v svoji nežni mladosti doživela, in ker so na razpolago deloma tudi uradni in ne samo privatni podatki, hočemo njegovo burno življenje, ki bo gotovo zanimalo široko javnost, v kar mogoče kratkih potezah očrtati. Na Rakovniku dečku ni ugajalo in jo je leta 1913. popihal k svoji materi v Marijino Celje, odkoder je po kratkem oddihu odšel v Trst. Tam so ga prijeli in poslali v zavod nazaj, kjer ga pa ni držalo dolgo in je še istega leta ob priliki neke slavnosti zopet pobegnil na Reko, kjer je do bil delo na ladji “Tatra”. S to ladjo se je pozneje pripeljal v Trst in odšel proti Italiji. Na potu so ga ustavili in dali blizu Tržača (v Seodovaci) v delo nekemu kmetu, katerega je pa čez mesec dni zopet zapustil in šel v Videm v Italiji, odkoder ga je usoda zanesla v zaželjene Benetke. Tam je prosil, da je bil sprejet za dela, kakršna pač more odpravljati tak čmrl, na nemško ladjo “Schleswig”, s katero je odpotoval v Gruz, Kotor, na Malto, v Mesino, Neapelj, Genova, Nizzo, Montecarlo, v Spanijo (Malaga), Algerijo, Gibraltar in zopet nazaj na Špansko, v Plimouth, London, Rotterdam, Bremerhafen in Bremen. Na tej ladji je imel mesečno 25 mark in hrano, seveda tudi trdo delo. V Bremenu je “Shlewig” te vrste tiče izkrcala na suho, in čez teden dni se je dečko že “udinjal” za isto plačo na nemškem parniku “Helgoland”. S to pasajirsko ladjo je odplul v Ameriko. Takrat je parnik priplul k nesrečnemu slučaju, ko sta neki

PHOTOGRAPH. © BY THE INTERNATIONAL NEWS SERVICE

Zgornja slika kaže sledeče: št. 1 in 2 je nemški podmorski čoln U 36, št. 3 je potopljena Holandska ladija Zaanstroom, št. 4 je nemški podmorski čoln U 28.

holandski in nemški parnik “Kaiser Wilhelm II.” trčila skupaj. Nemški parnik je bil poškodovan, da so morali z njega vsi potniki, bilo jih je okoli 400, na “Helgoland”, holandski pa le neznatno in je po nesreči plul svojo pot dalje. Ko je “Helgoland” v Ameriki izkrcal potnike in zopet dobil novih, so odpluli na Nemško nazaj. Zapustivši mornarsko življenje, je mali delal štiri dni v Plamburgu, potem pa je blodil deloma peš deloma se vozil, ter obiskal Hartburg, Bremen, Ostfriesland, Oldenburg in Pillefeld. Tam so ga zaradi beračenja en teden zaprli, potem pa so ga noge zanesle v Pickenburg in Emden. Medbotio se je sešel z nekim pretepaškim nemškim mornarjem. Ko ju je v Emdenu stražnik ustavil, se je mornar, ki je bil močan in velik kakor pirat, spustil vanj, ga vrigel ob tla in mu izbil nekaj zob. S pomočjo došlih stražnikov sta bila oba aretirana in je “pirat” dobil za to štiri mesece “nagrade”, mulega Grila pa so pognali iz mesta. Od tam je šel zopet dalje v Drazdane, Uhm, kjer je hotel stopiti k nemškemu “Rdečemu križu”, a ga niso sprejeli, pač pa so mu iz u-

smiljenja dali kot Avstrije 25 mark. Od tam je zopet romal, se vozil in hodil v Augsburg, Monako, Rosenheim, Kufstein, Vergl, Franzensfeste, zopet nazaj na Bavasko v Holzkirchen. Tam je v neki kolodvorski restavraciji kupil konec klobase in kruh ter dal zanj 15 pfenigov, in ko mu je za drugo enako naročilo zaračunala natakarnica 20 pfenigov, se je mali hrošč začel šopiriti ter končno, ker mu je rekla “Knirps”, vrigel v njo kozarec. Zaradi tega je prišel v roke varnostni oblasti, ki ga je poslala v Missbach, od tam na avstrijsko mejo, odkoder je bil pritrpan v svojo domovino. Na Rakovnik ga prav nič ne mika in tudi ne pride, pač bi se šel pa rad učit kakega kmetelstva, ker skusil je mnogo dobrega, a še več hudega, kar ga je dovedlo do trdrega sklepa, da poče biti “baraba”, marveč pošten človek, obrtnik. Se hode li to izpolnilo, pokaže prihodnost.

Umril je v Ljubljani č. g. Karol Heidrich konzistorialni svetnik, liseromašnik, imejitelj zlatega zasluznega križca s krono, duhovnik misijonske družbe sv. Vincencija Pavljanskega.

Kdo ni poznal, kdo ni spoštoval in ljubil častitljivega, vedno prijaznega starčka? In danes ga ni več! Že v soboto 13. marca je tožil, da ne more spati. “Kap bo, kap”, je rekel v soboto opoldne. Vendar je v nedeljo še maševal, bil opoldne in zvečer dobre volje ter se še pogovarjal o sv. Klemenu; po polnoči pa se je njegova blaga duša mirno ločila iz tega sveta. Pripravljen je bil vedno. — Naslednji kratki življenjepis je blagi pokojnik sam napisal pred več leti, zato naj sledi neizpremenjen:

Rodil sem se 7. novembra leta 1830. v Ljubljani ter bil drugi dan krščen v stolnici. Bog mi je dal dobre, krščanske starše, zelo pobožno, globoko verno mater. Bogu bodi zato hvala! Majnika leta 1841. me je na binkoštni pondeljek birmal v stolnici knezoškof Wolf. Ravnotu v stolnici sem opravil tudi prvo sv. spoved — pri svojem poznejšem pravem župniku Tomanu ter tudi prvo sv. obhajilo. 30. Julija leta 1854. me je posvetil knezoškof Wolf v stolnici za mašnika; tu sem obhajal prvo sv. mašo 15. avgusta ob šesti uri zjutraj. 4. septembra sem prišel za beneficijata v Moravce; velika sreča je bila zame, da sem imel za župnika izvrstnega duhovnika Tomana. 4. novembra leta 1857. sem prišel za kaplana k sv. Jakobu v Ljubljano in odtod leta 1859. za stolnega vikarja k stolni cerkvi. 7. oktobra 1868. sem bil poklican za kurata na novoustanovljeno e-

kr moško kaznilnico na gradu. 8. oktobra 1872. pa sem bil imenovan za spiritala v kn. šk. semenišču v Ljubljani 9. majnika leta 1875. v mesecu Materje božje sem storil sklep — naenkrat in ob času, ko sem najmanj na to mislil — da postanem misijonar, samo iz tega namena, da si lažje in bolj gotovo rešim dušo. Prosil sem za vsprejem, bil sprejet, toda škof me je

še eno leto zadrževal. 14. septembra leta 1876. sem zapustil Ljubljano ter se odpeljal v Gradec, ker sem bil sprejet v semenišče. Čez dve leti, 1. oktobra 1878. sem napravil oblubo, nato pa sem bil prihodnje leto poslan v Wiener-Neudorf pri Dunaju; od tu pa sem bil poklican 4. oktobra 1886 v Ljubljano. Tako daleč sega njegov rokopis. V Ljubljani je deloval dol-

go vrstvo let v deželni bolnici, pri- ljubljen je bil posebno kot spovednik; nad 25 let je spovedoval v kn. šk. semenišču, in ko ga je pred desetimi leti zadela kap, je bilo njegovo poglavitno delo spovedovanje duhovnikov. Marsi kateri ga bo pogrešal. Upamo, da je že prejel za svoje zaslužno delovanje nebeški venec, ki si ga je spletal skoraj 85 let. Naj v miru počiva!

**TISKOVNA DRUŽBA
‘SLOGA’
urad 6120 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.**

Izdaja tednik Sloga, ki izhaja vsak četrtek

**Naročnin \$1.00 na leto
50 centov za pol leta.**

Se priporočamo cenjenemu občinstvu za vsakovrstne tiskovine. Kadar potrebujete kuvert, papirja, lepakov itd. se vselej poprej oglasite pri nas, predno oddaste naročilo, mogoče Vam lahko prihranimo denar.

**Vse delo izyršeno točno in lično.
Unijska tiskarna.**

Zahvala.

Podpisani se tem potom kar najlepše zahvaljujem družtvu Slovence št. 1. S. D. Z. za prijazno in bratsko sodelovanje pri pogrebu mojega brata Martin Colariča, ki je umrl 8. marca. Posebno se pa še zahvaljujem Slovenski dobrodelni zvezi, ki je pokojnega podpirala tekom dolge bolezni in ker je tako točno za njim izplačala usmrtnino. Priporočam Slovincem to našo clevelandsko organizacijo kar najtopleje

Zahvaljujem se tudi vsem drugim znanecem in prijateljem, ki so pokojnika obiskali tekom njegove bolezni in ob smrti. Lepa hvala g. Antonu Grdina, ki je priredil tako lep pogreb.

FRANK COLARIČ, brat

Zahvala.

Podpisani se najljubneje zahvaljujemo vsem prijateljem in znanecem, ki so obiskali in tolažili v bolezni in ob smrti pokojnega nepozabnega soproga, oziroma očeta J. Hrvata p. d. Obrmana. Zahvala cenjenim društvam Žužemberk, dr. sv. Janeza Krstnika in dr. sv. Pavla, ki so bratsko pokazali svojo ljubezen do svojega umrlega sobrata.

Najlepša zahvala pa še posebno slovenskemu pogrebništvu Antonu Grdina

**Frances Hrvat, vdova. Josip Hrvat, sin.
Frances, Mary, Johana, hčere**

KREPKE VOLJE!

(USTANOVNIKOM IN SOTRUDNIKOM LISTA SLOGA.)

L. K.

"Največja modrost je krepka volja", je vskliknil Napoleon, čegar velika dela občudujemo še danes, ki je bil junak, kakršnega ni rodil celi srednji vek, ne novi čas in menda ga tudi naša doba ne vzre. Če pogledaš še druge velmože, ti bo zazvenela iz njihovih ust, ali pa iz življenja in njihovih delista misel, ki jo je izrazil Napoleon ali kakor pravi Smiles: "Vsak si vtisne sam sebi lastno vrednosti in veljavo, mi sme majhni ali veliki, slabiči ali junaki, kakršna je pač naša volja." In ko ljudje tožijo, da ne morejo tega ali onega, pa zakliče Viktor Hugo: "Vam ne manjka moči, ampak prave volje."

Te-le besede in te misli naj bi bil smoter konzorcija in sotrudištva lista "Sloga". Ustvarili ste si lep, tolikanj potreben list tako hitro, da nekateri izražajo pomislek, bo li tudi vse to ostalo trajno, stanovitno. Kdo bi dvomil in ves! In vendar je resnica, da je v vsakem započetem delu pogum in delavnost veliko večja, kot malo časa po ustanovitvi, da marsikateremu zmanjka delavnosti, pojav, ki vzbuja neki strah, in ki vodi v skrbi glavi vprašanje: Kaj je vzrok? Ne manjka moči, ne manjka sredstev, da bi ostali v vrstah skupaj, ampak samo močne volje. Glej! Na primer razloži svojemu prijatelju, koji se včasih tudi zavzema za katoliške ideje, pagrom, pota in cilje katoliškega časopisa, on odobrava vse to, lepo se mu zazdi, začetkom si misli, da bo delal z vso močjo, oprime se morda že vsega, je že nekaj mesecev pisal v časopis, ter istega pridno širil, kratko rečeno: bil je izvrstna moč. Naenkrat pa mu pride na misel, da mu je vse preteško in vzdvomi v svoji moči. Sam si še zamisli veliko težko: ljudje me postrani gledajo, delajo opazke o meni, nasprotniki se hudujejo nad menoj, lahko me kdo še iz za vogala napade, ženske me vlečejo po zobeh, vsak kdor me sreča iz nasprotnega tabora se mi roga, in sploh pa tudi časa nimam. Cel dan delam, zvečer moram malo počiti, malo več razvedrila rabim, cel teden, v nedeljo sem lahko prost cel dan, med tednom mi vzame čas moje delo, v nedeljo popoldne vsaj bi moral biti docela prost in tako si našteva in odkriva novih vzrokov, ki se vrstijo krog njega kot dobra mamica. In ta mamica govori utrujenemu starčku, da se preobkłada prehudo, si nakopava sovraštvo, si izpodkopljuje svoje zdravje, škoda lepih mladih dni in moči, pa mu govori tako prirčno, da se "ubogi trpin" zasmili samemu sebi in vsklikne: "Jaz ne bom, ne morem, ni mogoče, nisem v stani, prehudo je zame." Srce se mu tako razširi, da mu zatemi um, pokrije oči, razsodnost in končno ne ve družega, nego to, kar mu govori čuteča srce: "Ne zmagáš vsega, prehudo je, pusti!" "Trpečemu rojaku" omahnejo "utrujene roke", zastanejo noge in dobra prej omenjena mamica ga ljubeče in skrbno prime za roko in odpelje — na napačno pot. Kdo je vzrok temu pojavu?

Volje ni, tiste krepke volje. Ko bi omenjeni prijatelj pri prvih pojavih raznih božajočih glasov vskliknil: moram! bi se razni predsodki in glasovi umaknili, na mah, prijatelj bi ostal jak in nepremagljiv.

Avstrijski vojaški strokovnjaki pripovedujejo, da slovenski vojak, naj ga še tako muči žej, nikdar ne pade k maroderjem, ker se mu zdi presramotno, vstraja, ker hoče izvršiti svoje nalogo. Laških vojakov pa pravijo, da je pri vsakem večjem maršu za vsakim drugim kozolecem pol ducata. Človek krepke volje izvrši naravnost občudovanja vredna dela. Hočemo dokazov? Častnik Aleksandra Velikega je imel nalogo s svojim krdelom splezati, na okopje obleganega mesta. Dvakrat je poizkusil, a vselej je bil odbit. Obupno zakliče: "Ne morem več, ne mogoče!" "Poberi se," zakliče veliki Macedonec, "niš ni nemogo-

ro, da niso rodili posamezni rodovi krepkih volj. Koliko vstrajnosti so zahtevale razne iznajdbe, koliko neupogljive odločnosti razna raziskovanja, koliko samozatajevanja in nadčloveške moči širjenje tistega, ki tvori temelj praksaerija! Pomislimo sile raziskovave. Pomislimo na delo in vztrajnost svetega Pavla; sv. Frančiška v alea Stanleja, težave Kolumba in drugih. — Čemu bi našteval, saj vsako ime, ki je slavno in daljšega spomina med človeštvom, obenem tudi krije v duha, ki je gotovo vseboval v sebi močno jekleno voljo.

Da, vzor železne volje! Saj jih je bilo več, ki so šli tudi na delo po so pustili oralo in zbežali, odgnal jih je znoj, vstrašili so se trde ledine, na katero je zadeval njihov plug. Bili so pa tudi, ki so ostali vztrajali, njih volja je bila močnejša nego gruda, ki so jo rahljali in orali, njih volja je bila jačja nego udarci, ki so padali na nje, bili so vstrajnejši nego ploha, ki se je zlivala na nje; grom, ki je bučal nad njihovimi glavami, je bil silen, a silnejši je bil njihov: moram, hočem!

Tudi v naši novi domovini je še njiva, katere je še obdana z ledino. Ne smem reči, da ni delavcev in, da se plug še ni dotaknil ledine. Da plug katoliškega časopisja orje, toda delavcev je premalo; plug se ponika naprej prepočasi.

Veselo znamenje pa je, da se z ustanovitvijo lista Sloge pridruži plugu več delavcev in da se bo njiva katoličanstva hitreje spreminjala v rodovitno zemljo iz katere pride stoterni sad.

Rekel sem naše polje še ni obdelano, je še mnogo krajev ki potrebujejo orala, še so kotiči, kamor še ni posijalo sonce, da bi vzbudilo novega življenja, treba še delavcev treba napora. In te njive da ne zamre klasje na njih, treba, da se zalivajo, treba močnega solnca, ki jih ogreva, treba je vedno skrbne močne roke, ki skrbi za lepo zaraslo polje, obenem pa seka divje grmovje, orje še naprej trdo

ledino, jo gnoji, ji izroča nova semena in jo spreminja v lepo žitno polje. In ta roka mora biti močna, da obenem odbije sovraga, ki čepi ob njivi za grmičevjem in preži, kdaj plane na lepo setev, jo uniči, si polje osvoji in obseje s svojimi strupenimi zrnji in sebi vzgoji sad. In te roke, ki vse to opravljajo, morajo biti močne jeklene volje. — Navdušenje, ideali, ljubezen, vse bi podleglo mukopolnim naporom, ako jih ne bo držala ona silna moč — moč jeklene volje.

Se eno sliko iz sodobnega življenja, ki temu ali onemu ne bo tuja. Mlad človek poln veselja, navdušenja za katoliški napredek živi v kraju, kjer je še vse mrtvo in brez življenja. Zahoče se mu vse vzdriniti, zbrati ljudstvo, organizirati mladino itd. Poln veselja gre na delo. — Zamisli si, kako mu bo ta ali oni prihitel na pomoč, mu pomagal organizirati započeto delo, ter mu šel v vsakem oziru na roko. In iz ljudstva se bodo dvignili najboljši, ter pripravili njegovo delo, mudec mu na razpolago vse svoje moči. — Ljudstvo samo mu bo hvaležno za ljubezen in požrtvovalnost, ki jo kaže on zanje, samo mu dajalo poguma in mu vlivalo vedno novih moči za to lepo nadepolno delo. Vse to se mu poraja v mladi navdušeni duši, začne z vso vnemo, pa glej! Ljudstvo mrzlo, malo jih je, ki bi ga hoteli umeti, nikogar ni, ki bi mu bil v pomoč, oni, na katere je v prvi vrsti upal, so nekak mrzli, ga puščajo samega itd. Mnogi iz ljudstva se dvigajo, ga pobijajo, mu nasprotujejo, hoteč ga uničiti. Joj! Kako vse nasprotno, kakor si je mislil in snoval načrte v mladi duši. Odločen trenutek je tu, ali naj pusti, ali naj nadaljuje. Boj v duši! Um, pamet, sree vse stavi svoje čete na bojno pozorišče. Um govori: Vrni se, ne da se premagati; pamet: Torej pusti to; sree: ne muči se, saj vendar hočeš ljudstvu dobro in ono te neče razumeti, zato ni vredno tvojih muk.

Tri čete, ki so močne. In konč-

no primarica se volja s svojimi eskadronom. Verjemite mi vse odvisi od kakovosti te zadnje čete. Pogledaj kak je njen bojni klic: Močnejši smo nego nasprotne sile, pasti morajo, ne pustimo! Ko bo ljudstvo videlo sadove dela bo vzljubilo tudi delavca, in če tudi ne, saj bo sad truda tudi za njega sladak. Udarimo! Bitka je odločena, volja ostane zmagovalca. Naprej gre mladi moč v svojem delu in ustvarja, kar so mu kazali nekdanja načrti in ideali. Ničesar nima, pa ustvari si organizacijo, ki naj tvori ognjišče in zibelko nadaljnjim tvorom. In ko ga kdo vpraša, kaj je imel, da je premagal vse ovire, je njegov odgovor. Nič drugega kot "močno voljo".

In kadar — naj na tem mestu izrazim skromno misel — bo imelo naše ljudstvo kaj moč krepke volje, se bo povzpelo visoko na vseh poljih; povdarjam, moč krepke volje; čas pa, ki bo rodil moč širokega umstvenega obzorja, razboritih in globokih učenjakov, pa brez močne vstrajne volje, tisti čas bo obenem zaznamoval v knjigo življenja našemu narodu obrat — navzdol.

Zakaj vse to pišem? Zato, ker se je z ustanovitvijo "Sloge" napravil velik korak naprej. Zato pišem, ker vem, da nihče, ne nasprotniki, ne nikdo drugi ne bo mogel podreti prelepega stolpa, katoliškega časopisja, le en sovrag ima to moč, on edini po mojih mislih bi zamogel imeti dovolj moralnega strupa v sebi — to je: slaba mehka volja, volja, ki se da ukloniti prvemu vetričku. Zatorej naj bo klic moč, ustanovitve časopisa Sloge močan, neupogljiv, kakor so neupogljivi Triglavova vrhovi. Vsi sostrudniki pa naj utrjujejo svojo voljo, da bo močnejša nego vsi predsodki, vse ovire. Kako krasno nam kliče naš Gregorčič misel, ki jo je zapisal v najtežjih urah svojega življenja: Ti streti me moreš, podreti nikdar Osode sovražne besneči vihar!

RESNIČNA POVEST.

Se v starem kraju se nista nikdar posebno dobro razumela. Mož je bil pust in preskop. Doktor so bili oboje še majhni, je še slo, toda ko so pa odrastli in so začeli popuščati domačijo se je pa mož naenkrat napravil na pot in brez vsacega poslavljanja odinil v Ameriko.

Žena je jela pešati in se skoro ni mogla preživeti na borni mali kmetiji. Prišla je za možem sem v Cleveland. Z njo sem je prišel tudi sin Jože. Živeli so skupno v revnem stanovanju na 55 cesti blizu jezera. Čeprav je mož delal vsak dan v letu, vendar ni nikdar dal svoji ženi centa. Sin Jože je tudi pridno delal in pomagal materi, kupil ji je obleke. Toda bolezen se je lotila Jožeta. Oče je bil preskop, da bi o pravem času poklical zdravnika. Ko je bil Jože na smrtni postelji je oče gruntal in tuhtal, kako bi se dalo sina zastopj pokopati, kadar umre. Mati je jokala in noč za nočjo prečula pri sinu, mož je pa vsak dan hodil v tovarno, škoda je bilo pustiti delo za jeden dan. Slednjič je Jože umrl. Ožetu se ni posrečilo popolnoma brez stroškov ga pokopati. In pa dva dni je zamudil delo v tovarni — škoda.

Po sinovi smrti je oče na vse načine poskusil odpraviti ženo z doma. Pretepal jo je, zmerjal, toda revica je le ostala, saj ni imela kotička na svetu, kamor bi se zatekla. Prišla je nesreča, zbolela je, mož jo je odpravil v mestno bolnišnico, od koder je upal, da se vsaj ne bode več vrnila. In pa mesto jo bo pokopalo brezplačno. Toda zmotil se je. Žena je ozdravela, nekega dne so jo pripeljali nazaj k možu. Silno ga je to jezilo, vendar si pa ni upal vreči jo na cesto, kajti sosedje, ki se jim je revica smilila, so mu žugali, da bo imel opravlja s policijo.

Toda nesreča je tudi njega zadel. Spodrsnil je na ledu in si zlomil nogo. Več mesecev mu je žena stregla predno je s pomočjo palice mogel zopet krevsati v tovarno. In zopet je hodil v tovarno dan na dan in na vsak pay day vsival papirnate dolarje v hlače in sukno. Potrošil je samo toliko, da sta ostala pri življenju.

Ko so pa lansko leto pričele tovarne odpuščati delavce in je tudi

Pri nakupu grocerijskega blaga se obrnite na

IVAN ŠPEH
GROCERIST
1140 E. 67 Street

Kadar potrebujete dobrega domačega vina se obrnite na domačo slovensko trgovino

Alojzij Lach
1033 E. 62 Street
V zalogi imam tudi grocerijsko blago.

Frank Močilnikar,
GROCERIST
4110 St. Clair Avenue
Piporoča se cenjenemu občinstvu za nakup grocerijskega blaga

F. Normali, grocerist
4526 St. Clair Ave.
Prodaja vedno sveže grocerijsko blago. Cenjenemu občinstvu se priporoča

JOHN L. MIHELICH,
JAVNI NOTAR
ODVETNIŠKI ZASTOPNIK
IN TOLMAČ
5607 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.
Tel.: Central 5821 W

"BLAZINA".

Vreme v zimskem času naredi zelo veliko škodo po stanovanjih, največ pa uniči in pokvari "Blazin" ali (Mattrocev). Ravno to je pa tudi ena najvažnejša oprava v hiši, dobra blazina pomaga, da sladko zaspimo, da se lepo odpočijemo in da se v jutru zopet počutimo kot prerajene. Marsikdo pozabi na to zelo važno in dobro stvar. Za mali denar, ki bi se lahko zboljšal posteljo, pa trpi trdo posteljo. Marsikateri ima zelo lepo posteljo za pogledat, ali če pa ni gori dobre blazine potem pa to vse nič ne velja za dober počitek. Blazina bi morala biti dobra in na vsaki način večkrat nova. Če mora denar biti za eno in drugo reč bi moral biti tudi za "Gude Mattress" in to je vse. Da se pa ta blazina lažje kupi in premeni staro za novo bodem jaz v to nekoliko težavo olajšal s tem da bodem za en teden napravil poseben popust, da si zamore vsakdo izmenjati blazino z malimi stroški in v ta namen bo 25% odstotkov od 12 do 17 aprila (en teden). Gotovo se bode splačalo blazino kupiti sedaj namesto v jeseni. Imam pa blazine vseh vrst na izbiro. Vsaka blazina je resnično taka kot jo kupite, ker so pregledane in imajo pečat (ali potrdilo) koliko tehta in kakšno blago je v blazini.

Priliko imate kupiti fino žimnico ali blazino iz bombaža itd. Ohio Mattress Co. izdeluje Line matrose. Moja trgovina je najstarejša trgovina s pohištvom in drugimi opravami in vedno smete kupiti zanesljivo pri meni.

Z uljudnim spoštovanjem se priporočam

ANTON GRDINA,
6127 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHIO.

Neveste!

Pozor!

Neveste!

Ravno kar smo dobili veliko zalogo belih svilenih, šlinganih in volnenih oblek po primernih cenah. Skoro vse slovenske neveste in družice pridejo po bele obleke in drugo k nam. Že na stotine jih je kupilo poročne obleke v naši trgovini in vse so bile še dosedaj zadovoljne.

Nimamo pa samo obleke ampak dobite tudi poročne prstane, vence, šopke, pajčolane, (šlager) svilene rokavice, nogavice, fino spodnje perilo, svilene robce in sploh vse kar potrebujejo neveste in družice.

Da si pa napravite lepo stanovanje, pa je neobhodno potrebno, da si nabavite tudi lepe zastore za na okna, odeje za postelje vsakovrstne, prte za na mize in drugo vse kar potrebujete za lepšanje stanovanja.

Ne hodite v mesto po obleke in druge reči, ker se ne morete zagotovo zanesti, da dobite reči ob pravem času. Pripetil se je že slučaj, ko je nevesta kupila obleko in drugo v mestu, pa ni dobila o pravem času. Obleka ako ne pristoja popravimo, kakor tudi pajčolan in venci brezplačno.

Na dan poroke Vam brezplačno pošljemo našo izvežbano spletko las, katera Vam uredi lase, venci in pajčolan in Vas opravi.

Dobili smo veliko zalogo pomladnih oblek z žeketom (Suits) čisto volnene v vseh barvah in velikostih, ki so vredne \$15.00 jih bomo prodajali po

\$8.50

OD SOBOTE NAPREJ DESET DNI.

Imamo pa tudi druge vrste volnene obleke, ki jih prodajamo od

\$9.00 naprej

Pridite in oglejte si veliko zalogo naših oblek in prepričali se bode. Naše obleke so narejene po najnovejši modi.

Nadalje smo dobili tudi veliko zalogo ženskih in dekliških pomladnih sukenj. Najnovejše mode, vse barve in vse velikosti. Cene bodejo posebno znižane in sicer od

\$3.98 naprej

Ta ponudba pa velja tudi samo 10 dni.

Priporočamo se tudi za nakup ženskih in otroških slamnikov. Izbera velika — cene nizke.

V zalogi imamo tudi čisto sveže in moderno blago na yarde; vsake vrste. Lepe svilene bele in pisane bluze in lepa moderna krila po nizkih cenah.

Ravno tako imamo tudi veliko zalogo z moško in deško opravo. Lepe svilene srajce, kravate, klobuke, nogavice, hlače, spodnje perilo itd.

Za dečke pa imamo veliko izbero volnenih in palnih oblek, klobukov, slamnikov, spodnje obleke in drugo potrebno.

Cenjenemu občinstvu se uljudno priporočamo za obisk naše trgovine.

Slovinci! Svoji k Svojim!

ANTON KAUSEK

SLOVENSKA GLAVNA MODNA VELETRGOVINA

6202-6206 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO.

DVOJE JUNAKOV.

(Piše vojni kurat Leop. Turšič.)

Noč, hladna in neprijazna, dasi črna in brez šepa kakor grob. Ne zvižga po vasi fant vesele popevke, ne blešče okna v temo, ne odmevajo koraki samotnega popotnika, ni pes se ne oglasi izza hiše. Zvezde, sicer razposajene s svojim sijem, boječe trepečejo. Strali jih je gledati v to pusto, zoprno noč: boje se, da ne bi s svojo slabotno svetlobo vzbudile in vznemirile. Gorje, če se to zgodi! Potem začne noč od vseh strani bruhati srd in jezo; grjiči brizgajo v dalje ogenj, ki je v njih skrit; zažari nebo v krvavih barvah, posveti se tu, posveti se tam ognjeni blisk, poln groze in strahu, in grom sledi gromu. Iznad na videz speče vasi bruhne plamen; nastane krik in jok prebivalcev, tuljenje se preobrtale živine; glasovi se mešajo v boje z ognjem v grozoto sodnega dne. — Tako je na bojišču vznemirjena in razdražena noč.

Tiha in neprijazna kakor noč, tudi cesta, ki se vije v strmih ključih nad vasjo. Pred par dnevi je bila vasa živa. Topovi so drneli po nji noč in dan, škripali krovovi, rezgetali in prali konji; prihajale in odhajale čete raznih vrst, živa veriga, segajoča kdo ve dalek in kdo ve kam. Kakor bi se namovala danes cesta, da mora počiti v sovražnikove postojanje.

Za grmovjem nad vasjo se nekaj zganje in nalahko zaškriplje neg. Prikazejo se temni obrisi človeških postav. Šest, sedem jih je. Počasi, previdno merijo korak za korakom navzgor — patrolja, ki se opazovat sovražnikove pozicije. Po večini so mladi fantje, nočenci, ki še niso mnogo izkusili svilenega ognja. Prišli so še-le pred kratkim. Niso boječi, a vendar jim tesno pri srecu, ko morajo bloditi tej neprijazni noči okrog v vedni gotovosti, v vedni nevarnosti, najpazdaj počej iz zasede sovražnika in temu ali onemu uniči mladost življenje. In prvemu strelu sle-

di drugi, tretji, cela množica. Noč se vznemiri in razdraži. Zajokala je, morda bližja smrti. — Razkrope se in posamič stopajo dalje. Zapihlja mrzel veter; leden je in jün mete drobni sneg naravnost v obraz. Zganejo se na postavah beli plašči, v katere so zaviti, in njihovih robovi plapolajo v neprijazno temo.

Domovina, povelje, dolžnost! Čedalje opreznjši so koraki. Počasi, komaj slišno lezejo navzgor v strmi klance in vsaka stopinja je morda bližja smrti. — Razkrope se in posamič stopajo dalje. Zapihlja mrzel veter; leden je in jün mete drobni sneg naravnost v obraz. Zganejo se na postavah beli plašči, v katere so zaviti, in njihovih robovi plapolajo v neprijazno temo.

Naprej, le naprej!... Pridejo do gostega grmovja v zadnjem ključu ceste. Glej, v daljši stoji, dvesto korakov ognji. Tri najst, štirinajst, petnajst ognjev, ki so dobro skriti za grmovjem in zakopi, da ne odseva njihov žar v dolino. — Sovražnikove prednje straže!...

"Naloženo povelje je izvršeno, naša pot končana!..." Nehote urneje bijejo srea. Tesne je se fantje zvijajo v plašče in se deajo v sneg, da se odpočijejo. Strma pot jih je utrudila.

"Zdaj vemo, do kod segajo sovražnikove pozicije," šepne četovojda. "Poveljnik kompanije bo lahko vesel, ker naša pot ni bila brezuspešna."

"Jaz za svojo osebo sem pripravljen iti še nekoliko dalje," pristavi mlad, pogumen korporal. Bil je pred tednom še navaden prostak.

"Zakaj? Tega ne obsega povelja," vpraša vodnik. "Čemu se brez potrebe izpostavljati v nevarnost? Naša naloga je rešena."

"Ali vendar bi bilo dobro, da vemo vsaj približno tudi sovražnikovo moč, zlasti moč prvih straž. Če smo že tu, zakaj ne bi tega poizvedeli? — Sicer je pa najbolj varno, da grem sam. Vsak naj mi da še par patron, da mi jih ne zmanjka ob morebitnem spopadu. Na svidenje! Ne bojte se zame!" Odide v stran, varno stopajoč

za gostim, dovolj visokim grmovjem. Zavest, da izvrši nalogo, ki si jo je dal sam, ga žene dalje; pogum mu vlija korporalska čast in ohvala, ki jo prejme od predstojnika.

Grmovje se konča; nastane v njem daljša vrzel.

"Kaj zdaj? — Naprej v stran!" Osnji sovražnih postojank se množe pred njegovimi očmi.

Naenkrat počij strel... Drugi, tretji...

"Jezus, zadet!" šepne polglasno mladi junak in se zgrudi v mehko snežno pernico.

Ostala patrolja čuje strele. Vsi se boje za pogumnega korporala. "Ali je padel?"

"Kdo ve? Ničesar nismo slišali razun strelcov."

"Uide, kakor že večkrat."

"Ali gremo pogledat?"

Nekaj jih odide za njimi.

Pok, pok! — Pok, pok, pok! — Sovražnik vnovič strelja.

"Ali naj streljamo tudi mi?"

"Bog varuj! S tem vzbudimo in alarmiramo sovražnika in naše."

"Čemu siliti v nevarnost? Če ni zadet, bo kmalu za nami. Vrnimo se, sicer še poročila ne morem prinesiti poveljniku stotnije," opominja četovojda.

Zavijejo jo zopet nizdolu. V daljavi, s široko raztegnjene fronte se užigajo bliski z votlim grmjenjem. — Neprijazna, mrzla noč se drami...

Večkrat postoje; skrb jih je za pogumnega Jožeta.

"Ali se vrne?"

"Gotovo bi se že bil..."

"Sel bi nazaj in ga poiskal."

"Gotovo je bil zadet..."

Jožeta ni. Poizvedovalna patrolja se počasi vrača v dolino in potem na grič v svoje zakope.

Četovojda stopi v votlino poveljnika stotnije. V zemljo izkopana jama, pokrita z deskami in vejicem. Nadporočnik sedi na ležišču in bere star časopis. Pred njim brli s slabim svitom sveča. Nestrpno je že pričakoval, da se vrne patrolja. Ura je tri; vendar jo je dočkal.

Četovojda javi, kar je poizvedela patrolja.

"Dobro ste opravili. Hvala vam! Pravite, da ste enega izgubili?"

"Da, korporala, ki je avanziral pretekli teden. Najbrže je mrtev. Radi bi ga bili rešili, a je bilo nemogoče, ker je sovražnik začel sedito streljati."

"Kdaj je bilo to?"

"Okrog polnoči, gori v zadnjem ključu ceste. Nekaj se nas je odpravilo ponj, a smo se radi ponovljenega ognja morali vrniti."

"Junak je bil, pravi junak! Škoda ga je," pravi nadporočnik. "Takah fantov potrebujemo. Kdor gre ponj, dobi nagrado. Spodobi se da ga tudi po vojaško pokopljemo."

"Zdaj? Pozno je že, gospod nadporočnik."

"Le poprašajte! Naj se prostovoljno oglasio!"

Četovojda gre poprašat in več se jih oglasi, da bi šli po padlega junaka, med njimi star, 44 leten rezervist. Vsi pridejo pred nadporočnika, ki je v resnici vesel tolike požrtvovalnosti. Stari rezervist se oglasi:

"Gospod nadporočnik, bolje je, da gre en sam, in jaz sem pripravljen iti sam. Ni mi za nagrado in je tudi ne maram, a grem zato, ker vem, da storim dobro delo. Tudi ni tako nevarno, če grem sam."

V nekaj minutah je rezervist že pripravljen. Majhne sani vozi za seboj. Tovariši so mu natanko popisali mesto, kod naj išče. Ne trepeče mu srce, ko leze navzgor, višje in nižje...

Jožetovih stopinj ni še zabrisal veter in lahko jim je sledil. Nobelega šuma ne sliši s sovražnih postojank. Tudi ognja že ugašajo. Mrzel je junakov obraz. Žila ne bije in obleka je že zmrzla...

Mrtev... Polahko ga naloži na sani in zavije nizdól.

Solnce je ravno pogledalo izza sovražnih postojank in spuščalo prve žarke v prebujajočo se noč. Tedaj se je vršil pogreb padlega

junaka. Vsa kompanija molče zre v novoizkopan grob. Iz dalje se oglašajo topovi in njihov grom nadomešča pogrebne zvonove...

Oče naš, kateri si v nebesih... Zakopljejo ga in vrh groba postavijo križ.

Jože Skubic, Slovence iz Horjula, padel junaške smrti 3. 11. 1915.

Drugemu junaku, ki ga je spravil v dolino, je ime Valentin Gregorič iz Družinske vasi pri Belcerkvi.

Taki so naši junaki.

NAŠI OGLASI.

V zadnji številki smo omenili glavne oglaševalce v prvem iztisu našega lista in obljubili, da pozneje objavimo imena vseh družih.

L. Skok, klepar, ki je izumil in patentiral že več iznajdb.

Anton Peskar, eden najstarejših gostilničarjev v Newburghu. Fr. Vesel, dobro znani mesar na St. Clair ave. August Haffner, povsod znan in priljubljen, vslužbenec Cleveland Trust banke, agent za vsakovrstno zavarovalnico. Jakob Jančar, trgovec z modnim blagom v Newburghu. Frank's Dry Cleaning Co., lastnik Frank Mrvar ki je organiziral slovenski baseball v Clevelandu. Kuhar & Co. grocerija na St. Clair ave. Andrej Kranjc, gostilničar nasproti cerkve sv. Vida. John Trattar, trgovec s čevlji v Žužemberku. Frank Kužnik, gostilničar v Newburghu.

Ignacij Slapnik, umetni vrtnar, prodajalec različnih cvetlic. Viktor Bernot, grocerist in mesar v Collinwoodu. Ivan Spech, grocerist, ki je pred kratkem otvoril novo prodajalno na 67 St. Alojzih Lach, dolgoletni grocerist, eden izmed prvih slovenskih naseljenikov v Clevelandu. Izdelovalec dobre domače vinske kapljice. Frank Černe, urar in zlatar, ima v zalogi slovenske gramofonske plošče. Anton Anžlovar, prodajalna ženskih oblek na St. Clair ave. Beno Leustig, trgovina za ženske in otročje blago. John Potokar, izdelovalnica mehkih pižam. John Kuhar, dolgoleten grocerist, ki zna vedno njsbo

ljše postreči svojim odjemalcem. Sedanja prodajalna na 26 cesti blizu St. Clair ave. Louis Knaus, velika zaloga vina, zanesljiv izdelovalec. Fr. Kovčič — gostilna.

Jožef Furlan, grocerist in mesar. Jakob Wahčić, izdelovalec različnih poročil za lase, mazila itd. Ivan Žnidaršič, krojač na 60 cesti. Fr. Klemenčič, gostilničar v Collinwoodu. John Knafel, popravlja bečiklje. Tedy Kekič, gostilničar. John Rošelj, gostilničar. Anton Sršen, grocerija. Ivan Zakrajšek, grocerija. Ivan Turk, krojač. M. Marešič, zanesljiva trgovina obleke. Prevec in Pekolj, grocerista. John L. Mihelič, tolmač, javni notar in odvetniški zastopnik. Fr. Ivančič, grocerist in mesar v Collinwoodu. Fr. Gregorič, trgovina z grocerijami in mesom na Calcutta ave. Fr. Svetec, trgovec z modnim blagom. Fr. Močilnikar, dobroznani grocerist v Žužemberku. Josip Demchar, slovenski stavbenik. Josip Marinčič, slovenski zlatar, ima v zalogi gramofone in slovenske plošče. John Zulich na 1376 Marquette Rd. prodaja hiše, zavarovalnica proti ognju. Fr. Jenskovič, gostilničar. Anton Prijatelj, dolgoletni in vobče znani grocerist, ima svojo izvrstno zalogo prodajalno na vogalu 61 St. in Bonna ave. Andrej Ule, stavbenik v Collinwoodu. Kristan Mandel, velika trgovina pohištva in železnine v Collinwoodu. John Popović, hrvatski gostilničar. Elias Radich, trgovec z vinom in zganjem. Dobranic & Vardian, izdelujeta izvrstne tamburice. Fritz Charlot, papira sobe. John Skuly, na 3908 St. Clair, grocerist. Joe Piškur, mesar v Žužemberku. Lovrene Bazar, izdeluje izvrstne smodke. Gajo Gjermanovich, edini srbski gostilničar v Clevelandu. Anton Korošec in Frank Bizjak imata za v najem nove Gadillac automobile. Jakob Boncha, prodajalna sladice in smodk, papira in harva sobe. F. Normali, dobro znani slovenski grocerist, vedno zanesljiv — dobra postrežba. Fr.

(Nadaljevanje na 8 strani.)

NAŠI OGLASI.

(Nadaljevanje iz 7 strani.)

Poje, krojač v Žužemberku; Frančiška Skuly, velika zaloga čevljev. Josipina Turk, prodaja evljev. Josip Žokalj, je pred kratkim o-trgovil novo prodajalno z modnim moškim blagom. Se pripravljajo na blagohotni obisk. Frank Skuly, grocerist. Lovrene Urbanija, krojač. John Zulich, 1167 Norwood Rd., blizu cerkve sv. Vida, prodaja posestva hiše, lote. Zavaruje proti ognju. Anton Ahčin, gostilničar. Matija Sirk, grocerist. John Kromar, gostilničar, izvrstne pijače in prigrizek. Naslov 988 E. 63 St. Alojzij Spran, krojač. Glass Av. Kunstelj Brata — New York Dry Cleaning Co. S. Kocih — kavarna. Frank Tekavčič, gostilničar. Pavel Gozdanovič, hrvatska prodajalna modnega blaga. Fr. Kmet, gostilničar. John Jerman, gostilničar.

Med tujimi oglaševalci moramo v prvi vrsti omeniti Leo Schwalba, ki je zlasti dobro znan med nami odkar se je preselil v prenovljene Knausove prostore. Slovenci so že na tisoče dolarjev denarja poslali stari kraj potom njegove agenture in še nikdar se ni zgubil eden cent. Prodaja vožnje listke za vse prekomorske črte. John C. Hueter, dobroznana trgovina ur in raznovrstne zlatnine. John J. Keiper, plumber. National Drug Store, lekarna. Cleveland Co-Operative Stove Co. izdelovalci peči, na prodaj v vseh boljših prodajalnah. Cady Ivision Shoe Co. — izdelovalci čevljev in rubberjev. A. Aurbach, prodajalna železnine, električnih predmetov. Martin Ulmann, gostilničar — dvorana. Geo. Lorentz, plumber, 6203 Superior ave. Guenther-jeva lekarna na St. Clair in Addison Rd. Dr. S. Hollander, zobozdravnik. A. W. Emerich, zaloga vina v Collinwoodu. Skupno je bilo toraj v našem listu 92 različnih oglasov in med njimi samo 12 tujecev, drugi pa vsi naših trgovcev. Smelo lahko trdimo, da dosega še noben slovenski list v Ameriki ni imel v nobeni svoji izdaji toliko slovenskih oglasov. Naj na tem mestu še enkrat izrečemo vsem gg. trgovcem najsrdečje zahvalo in se jim priporočamo v nadaljno naklonjenost.

Upravištvu.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Pred poroto. — Zagovornik: "Dokazano je, da je obtoženeec imel v eni roki palico, v drugi revolver. Vprašam vas gospodje porotniki, kako bi bilo mogoče, da bi bil pri tepežu vmes udrihal, ko ni imel nobene roke proste?!"

Pozna ga. — A: "Prosil sem te, da mi posodi sto kron, pa si mi jih poslal le 98." — B: "Ja, dve kroni sem ti odtrgal za poštne znamke, pri pismih, ki ti jih bom moral pisati, predno dobim denar nazaj."

Pred sodnikom. — Sodnik: "Vi ste pričo napadli in mu ukradli uro." — Zatoženeec: "To sem res storil; pa če bi jaz ne bil njega napadel, bi bil pa znabitni on mene. Kdo ve?"

NATIONAL DRUG STORE SLOVENSKA LEKARNA
vokal St. Clair in 61 St.

Naša lekarna je tekom svojega obstanka postala znana kot najboljši kraj, kjer se dobe zanesljiva, sveža in dobra zdravila. Z vsi skrbjo tudi izdelujemo zdravila po zdravniških predpisih.

Kadar dobiš od zdravnika recept za zdravila, pridi vselej k nam in boš zadovoljen.

Naša zdravila so vedno sveža.

KRATEK PREGLED EVROPSKE VOJSKE

(Nadaljevanje.)

Nato je sklenil toliko časa se umikati pred Nemci in žrtovnikakor pa spusti se v odločilno bitko. Z nepopisno spretnostjo se je umikal s celo armado in z malimi izgubami zavzel pozicijo za Parizom. Ko mu je slednjic prišla zdatna pomoč od Angležev in zlasti, ker se je nemško desno krilo preveč oddalilo od centra, se je se-le general Joffre upal napasti zmagujoče Nemce. Potisnil jih je nazaj do trdnjave Verdun na vzhodu in od tuda do črte, ki teče skozi Rheims, Arras in proti severu do belgijskega obrežja pri Nieuport.

Ker se jim ni posrečila pot do Pariza od severovzhoda, so se Nemci zatem obrnili proti obrežju in zavzeli vso Belgijo z izjemo ozkega dela zemlje ob zahodni francosko-belgijski meji. Napadli so Antverp, zadnje utrjeno belgijsko mesto, in s pomočjo avstrijske artilerije v kratkem osvojili tudi to trdnjavo.

Z izjemo par brezpomembnih malih spopadov v Alzaciji se je na zapadu dosedaj vršilo še vse bojevanje na belgijskih in francoskih tleh. Nemci imajo v svoji oblasti praktično celo Belgijo in severni del Francije do mesta Rheims. Celo črto skozi Francijo so si močno utrdili in vkljub vsem poskusom od strani zaveznikov je ta črta ostala skoro popolnoma nespremenjena že nad štiri mesece. Veččaki, ki so pregledali to pozicijo, trdijo, da bo zaveznikom skoro nemogoče katerikrat potisniti Nemce čez Francosko mejo.

Med tem ko so na zahodnem bojnem polju Nemci vse podili pred seboj si je Avstrija stavila nalogo prvič kaznovati Srbijo vsled umora prestolonaslednika in na severu držati nazaj ruske čete in če mogoče s pomočjo Nemčije prodreti do Varšave. Na jugu je s pomočjo monitorjev na reki Donavi prekoračila avstrijska armada srbsko mejo in prisilila, da je srbska vlada zapustila glavno mesto Belgrad in preselila svoj sedež v Niš. Avstrijci so nato zasedli Belgrad, katerega so bili pa prisiljeni v kratkem zopet zapustiti. Bojevanje se je vršilo več mesecev nato ob meji, brez večjih bitk. Avstrija je skoro vso svojo redno armado poslala v Galicijo in pustila na jugu skoro izključno same rezerviste in črnovojnike. Po novem letu je avstrijska armada zopet prekoračila srbsko mejo in posedla Belgrad, toda južno od tu se jim je ustavil ostanek srbske armade. Razvila se je velika in odločilna bitka. Avstrijska armada je bila premagana in prisiljena v drugič zapustiti Belgrad in se umakniti čez mejo. Položaj na jugu je danes skoro isti, kakor je bil pred vso krato. Avstrija je poslala večino svojih vojakov proti severu. Srbija je pa itak popolnoma izmučena in vsled pomanjkanja denarja in streljiva ne poskuša prodreti čez mejo. Zraven tega so zadnja dva meseca začele na Srbskem razhajati različne kužne bolezni, kakor koze, tifus in celo kolera. Na tisoče ljudi je že umrlo vsled teh bolezni. Položaj ja danes na Srbskem skoro brezupen.

Glavni del avstrijske redne armade je bil takoj v začetku poslan v Galicijo in je tam prekoračil rusko mejo. Toda Rusija se je hitreje mobilizirala, kakor je pričakoval avstrijski generalni štab. V kratkem so bili avstrijski oddelki potisnjeni nazaj čez mejo in ruska armada je vdrla v Avstrijo v Galiciji in Bukovini. Ob istem času je severno krilo ruske armade prestopilo vzhodno Prusijo na Nemškem, toda pri Tannenwaldu so bili Rusi odločno premagani. Padlo in ujetih jih je bilo v tej bitki nad 100.000. Nemčija je zasledovala Ruse čez mejo, prestopila rusko ozemlje tudi na jugu in osvojila več ruski del Poljske skoro do Varšave. Toda oktobra meseca je bil maršal von Hindenberg premagan pred Varšavo in prisiljen zapustiti rusko ozemlje. V kratkem času nato se je sreča vnovič obrnila. Rusi, ki so vnovič vdrl v vzhodno Prusijo, so bili zopet premagani pri mazurskih jezerih, Nemci so zasedli velik del ruske Poljske in sedaj prete glavnemu mestu Varšavi.

Manj srečno so se bojevali Avstrijci proti Rusom. Ruska armada si je osvojila celo Bukovino in velik del Galicije z glavnim mestom Lemberg. Zasedli so celo karpatske prelaze in poslali nekaj manjših čet že v Ogrsko. Res so sicer Avstrijci koncem meseca februarja potisnili Ruse nazaj, jih spodili iz Bukovine Toda le začasnimi so bili ti uspehi, umaknili so se morali vnovič in pred kratkom so Rusi vzeli avstrijsko trdnjavo Przemysl v Galiciji. V kratkih potezah je toraj položaj na vshodu sledeči. Nemško-avstrijska armada ima v svoji oblasti velik del rusko Poljske skoro do mesta Varšave. Rusi pa derže skoro celo Bukovino in vzhodni del Galicije.

Vzorkov je več, zakaj se Avstrija ni mogla uspešneje ustavljeti proti Rusom. Prvič je poslala svojo najboljšo artilerijo na zahod — v pomoč Nemčiji. Drugič mora imeti vso italijansko mejo zavarovano in govori se, da ima na Gorškem pripravljenih od začetka vojske nad 300.000 najboljših čet. Vsak čas je namreč pričakovati zavratnega napada od poprejšnje zaveznice Italije. Laški špijoni dobro vedo za ta oddelek avstrijske armade in samo temu dejstvu se je zahvaliti, da Italija že davno ni napovedala vojske.

Turčija je meseca oktobra stopila v zvezo z Nemčijo in Avstrijo. V kavkaških gorah se je vršilo več bitk med ruskimi in turškimi četami brez posebne odločilne zmage. Meseca februarja je velikansko zavezno brodogve angleških, francoskih in ruskih ladij pričelo bombardirati Dardanele. Brez posebnega zadržka so bile porušene zunanje trdnjave pri vzhodu v Dardanele, toda notranje trdnjave so se dosedaj še uspešno ustavljale napadom skupnega brodogva. Turški topničarji so potopili dve angleški in jedno francosko ladijo prve vrste in več manjših parnikov.

Na morju se ni vršila nobena odločilna bitka. Nemško brodogve si ne upa iz severnega morja, angleške ladje se pa tudi drže pristanišč.

Več nemških križark, ki so se ob začetku vojske nahajale v tujih pristaniščih, je bilo potopjenih. Toda poprej so pa storile še Angležem velikansko škodo. Posrebno križarki Dresden in Karlsruhe sta med seboj potopili čez petdeset angleških in francoskih tovornih parnikov predno ste hile slednjic same uničene. Ogromne škode je Angležem tudi napravilo nemško podmorsko brodogve. Praviijo, da ima Nemčija nad 100 teh ladij in angleški tovorni parniki so v takim strahu pred njimi, da je n. pr. v angleškem prelivu ves promet prenehala.

To je v kratkih potezah površen pregled velikanske vojske. Bojevanje se je dosedaj z izjemo malega dela Avstrije vršilo še vse na tleh zaveznikov.

Glavni vzrok temu je seveda, to, da sta bili Avstrija in Nemčija veliko boljše pripravljene na vojsko, da so hile njih čete boljše oborožene ter da je oboje boljše izvežebano. Rusom primanjkuje streljiva zlasti odkar jim je pot zaprta skozi Dardanele. Slaba pota in nezadostne železniške zveze tudi zelo ovirajo prosto premikanje njih čet. Francozom in Angležem je začetkom manjkalo vojakov, toda sedaj, ko so dospole nove čete, so imeli pa Nemci dovolj časa, da so močno utrdili svoje pozicije. Stalo bo zaveznike ogromnih žrtev predno jim bo mogoče sprviti nemške vojske iz francoskega ozemlja.

(Konec.)

Odlikovan je bil s srebrno hrabrostno svetinjo, zobotehnik, sedaj četovodja pri 20. lovskem bataljonu Ferdo Palovec. Odlikovanje se nanaša na hrabrostni čin, ki ga je izvršil.

V vojno službo je bil poklican 10. februarja g. Pavel Klemenčič, kaplan v Kočevju.

Povišanje. V stotnika je bil povišan e. in kr. nadporočnik 97. pešpolka g. Josip Šeme, poveljnik 3. nadomestne stotnije, sedaj v Ljubljani.

Umrli se v Ljubljani: Marija Stegnar, bivša kramarica, 72 let. — Gabrijele Smole, hči drž. želez. pisarniškega ekspedijenta, stara pel ure. — Ivan Kosirnik, rejnec 3 mesece. — Josip Jankovič, pešestnik, 57 let. — Otilija Golob, žena skladišnega delavca drž. železnice, 44 let. — Josip Mazi, čevljarški pomočnik, 22 let. — Marjan Povhe, sin gledališkega režiserja, 13 mesecev. — Matevž Pokrajcar, 49 let. — Fran Jugovič, pešec 17. pešpolka. — Ivan Mrak, čevljarški mojster in posestnik, 50 let. — Peter Drehsler, črnovojnik 17. pešpolka. — Emilija Kopa, bivša tov. delavka, 40 let. — Terezija Čehun, gostilničarka in hišna posestnica, 59 let. — Marija Černive, bivša kuharica, 75 let. — Jurij Sorle, črnovojnik 17. pešpolka. — Peter Kamenšek, pešec 97. pešpolka. — Tomaž Lukan, užitek 64 let.

— **Podpirajte slovenska podjetja, kupujte vedno pri slovenskih trgovcih. Pazite vedno na njih oglase v našem listu. Mi ne priobčujemo lažnjivih oglasov.**

\$3.500 DVE HIŠI, 10 SOB SPREDAJ, 5 SOB ZADAJ, RENT \$34 NA MESEC, LOT 49x132, BLIZU EAST 38 IN SUPERIOR AVE.

\$3.600 ZA TRI DRUŽINE, 11 SOB, KRITO S SKALICAMI, KLET POD CELO HIŠO, PODSTREŠJE, RENT \$36. VELIK LOT, BLIZU SUPERIOR IN E. 51 ST.

\$4.200 ZA DVE DRUŽINI, 11 SOB, KOPALIŠČE, RENT \$40 POSLOPE V DOBREM STANJU, SE LAHKO RABI ZA ŠTIRI DRUŽINE. LOT 40x120, BLIZU E. 67 ST. IN ST. CLAIR.

\$4.600 ZA 2 DRUŽINI, 10 SOB KOPALIŠČE, KLET, PODSTREŠJE, KRITO S SKALICAMI, VELIK LOT, BARN, RENT \$44. BLIZU ADDISON RD. IN BONNA AVE.

\$3.700 11 SOB, 4 DRUŽINE, VELIK BARN, RENT \$45. LOT 40x168, BLIZU ST. CLAIR AVE. IN E. 71 ST.

\$2.700 ZA DVE DRUŽINI — HIŠA V DBREM STANJU, BLIZU E. 67 ST. IN ST. CLAIR AVE.

\$2.800 8 SOB, MODERNA CENTRALNA KURJAVA-KOPALIŠČE, KLET, KRITO S SKALICAMI, PLACATI TREBA SAMO \$300 DOLL BLIZI ST. CLAIR IN E. 72 ST.

IMAMO SE VELIKO DRUŽIN HIŠ NAPRODAJ PO IZVANREDNO NIZKIH CENAH. VPRAŠAJTE NA BANKI, ČE SMO ZANESLJIVI ALI NE.
McKEENA BROS.
1365 E. 55 ST.
URAD ODPRT ZVEČER.

ZAHVALA.

Zalujoča družina se najljudneje zahvaljuje vsem prijateljem, obiteljem in onim ki so nam skazali sožalje, prinesli vence in se udeležili pogreba preljubljenega sinčka, katerega nam je kruta smrt izrgala iz naročja in katerega bodemo tako težko pozabili.

Vsem še enkrat iskrena zahvala in Bog plačaj.

Frank in soproga Kuhelj.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Naznanjam prijateljem in znancem v slovenski naselbini in okolici, da sem pričel prodajati hiše in zemljišča (Lote). Ker se že več let pečam z različnimi trgovinami v Clevelandu in okolici, upam, da mi bodo šli na roko, ne pa nasproti. Ravno tako zaupnost dobim pri slovenskih tovarniških delavcih. Kajti gledal bodem pri vsaki kupčiji, da isti ki kupuje ne bo imel nikakoršnih nepotrebnih stroškov. Plača po istih pogojih, kakor sva se pogodila.

Se priporočam znani
Robert Stern.
1378 E. 49 St., CLEVELAND, O.

Naprodaj so 4 loti v Nottinghamu blizu bivse cerkve. Več se poizve pri Štefanu Lunder, 1074 Addison Rd. Cleveland, O.

Stalno službo dobi dekla za hišna opravila pri slovenski družini. — Zglasi naj se v upravištvu našega lista.

Dekla za hišna opravila proti dobremu plačilu se sprejme. Vprašajte na 6107 St. Clair ave.

Naprodaj je dobro ohranjeno keglisče. Cena nizka. Več se poizve v našem uradu.

Rojakom in prijateljem priporočam moderno urejeno gostilno, kjer je vedno dobiti svežega ječmenčka, prigrizek domače kranjske klobase, kosček okajenega plečeta in druga želoedna zdravila. Dobro smodko in glažec slivovč. ka je vedno dobiti pri
JOHN MODICU,
6021 ST. CLAIR AVE.

LEPA PRILIKA. — Hiša se prodajo po ceni ker je lastnik odšel na farme. Hiša stoji v sredi med drugimi slovenskimi hišami na 61 cesti. Hiša s 5 sobami in lot 30x150. Proda se poceni. — Podrobnosti se zvedo pri
GEORGE SCHNEIDER,
5909 Superior Ave.

Anton Prijatelj,
Grocerist
1192 EAST 61 STREET
Pri nakupu grocerijskega blaga se obrnite na mojo trgovino V zalogi imam vedno sveže blago

Kadar potrebujete mladeniško ali otročjo obleko vprašajte za Freedman Bros obleke, ki so vedno po modi izdelane

The Freedman Bros Clothing Co.
705-707 WEST ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

The Garfield Savings Bank
— PET PODRUŽNIC —

Glavni urad: GARFIELD BUILDING, EUCLID AVE.
Podružnice: Corner Euclid & East 118 St
Corner Superior & E. 105 St
Corner St. Clair & E. 105 St
Corner St. Clair & E. 72 St.

4% obrest na naloženi de a -- Dobra, zanesljiva hranilnica.

Nakupujoči obuval za ženske, moške in priporočljivo domače podjetje, katero obstoji že nad 17 let v Clevelandu
FRANK SUHADOLNIK,
TRGOVEC S ČEVLJI
6107 ST. CLAIR AVENUE

NEVESTE POZOR.

Na pozabite pridiite in ogledati si naše krasne obleke, prej, kakor bodete šli kar drugam. Mi vas zagotovimo, da bodete zadovoljni, ker so v resnici nekaj izvanrednega. Narejene so tako, da vsaki dobro pristojajo. In cene takim oblekam so jako nizke. Imamo tudi vso drugo oravo za neveste in družice. Mi vam pošljemo s letalko las na dom in preskrbi, da ste dostojno opravljene.

F. J. TURK & Co. slovenska veletrgovina
5707 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO.

JOHN GORNIK,
SLOVENSKI TRGOVEC IN KROJAČ
6105 ST. CLAIR AVENUE
se priporoča za nakup spomladne moške in deške oprave.
Izdeluje moške obleke po naročilu točno in ceno.

Samo pri meni se dobijo registrirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju moških in ženskih las, kakor tudi za moške brke in brado; za revmatizem, kosti in allirganje v rokah, nogah in krčju. Za rane, opekline, bole, ture kraste in grite. Za kurja oca, bradavice, potne mozgi in ozeblina. Kedor bi rabil moja zdravila brez aspekta mi povrnem denar. Pišite takoj po cenik, ali na pridiite osebo.

JACOB WAHČIČ,
1092 E. 64th St., Cleveland, Ohio.

Vas doktor ve
in vam pove, da če ni njegov recept natančno narejen in od najčistejših zdravil, da vas ne more ozdraviti. Vaši zdravniški recepti morajo priti v našo lekarno, kjer bodo izdelani natančno po želji zdravnika. Imamo tudi popolno zalogo gumiljevih predmetov, toaletnih potrebščin, dišav, ciglar in sladkorja.

Guenthers Sloven. Lekarna,
Addison Rd. vogal St. Clair Ave.

John Kuhar,
SLOVENSKO-HRVATSKA GROGERIJA
1296 East 26 Street
se priporoča za nakup grocerijskega blaga